

Euroopa Liidu Teataja

L 327

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

50. aastakäik

13. detsember 2007

Sisukord

- I EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine on kohustuslik

MÄÄRUSED

Komisjoni määrus (EÜ) nr 1463/2007, 12. detsember 2007, millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril 1

Komisjoni määrus (EÜ) nr 1464/2007, 12. detsember 2007, millega määratakse kindlaks, millises ulatuses võib rahuldada 2007. aasta novembri esitatud impordilitsentsitaotlusi teatavate piimatoodete puhul, mis kuuluvad määrusega (EÜ) nr 2535/2001 avatud tariifikvootide alla 3

★ Komisjoni määrus (EÜ) nr 1465/2007, 12. detsember 2007, millega muudetakse nõukogu määruse (EÜ) nr 752/2007 V lisa teatavate Ukrainast pärit terasetoodete koguseliste piirnormide osas 6

★ Komisjoni määrus (EÜ) nr 1466/2007, 12. detsember 2007, millega Portugali lipu all sõitvatel laevadel keelatakse merluusi püük ICES VIIIc, IX ja X püügipiirkonnas ning CECAF 34.1.1 EÜ vetes 8

- II EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine ei ole kohustuslik

OTSUSED

Nõukogu

2007/829/EÜ:

- ★ Nõukogu otsus, 5. detsember 2007, mis käsitleb nõukogu peasekretariaati lähetatud riiklike ekspertide ja sõjaväelaste suhtes kohaldatavaid eeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks otsus 2003/479/EÜ 10

IV Muud aktid

EUROOPA MAJANDUSPIIRKOND

EFTA järelevalveamet

- ★ EFTA järelevalveameti otsus nr 90/04/COL, 23. aprill 2004, millega muudetakse neljakümne kuuendat korda riigiabi käsitlevaid vormilisi ja sisulisi eeskirju, lisades peatüki 24c: riigiabi eeskirjade kohaldamine avalik-õigusliku ringhäälingu suhtes 21

Parandused

- ★ Komisjoni 18. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1875/2006 (millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 2454/93, millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik) parandus (ELT L 360, 19.12.2006) 32
- ★ Nõukogu 10. detsembri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 1459/2007 (millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1858/2005, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks muu hulgas Lõuna-Aafrikast pärit terastrosside ja -kaablite impordi suhtes) parandused (ELT L 326, 12.12.2007) 32

I

(EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine on kohustuslik)

MÄÄRUSED

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1463/2007,**12. detsember 2007,****millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril**

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse komisjoni 21. detsembri 1994. aasta määrust (EÜ) nr 3223/94 puu- ja köögivilja impordikorra üksikasjalike eeskirjade kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 4 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määruses (EÜ) nr 3223/94 on sätestatud vastavalt mitme-poolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay vooru tule-mustele kriteeriumid, mille alusel komisjon kehtestab kindlad impordiväärtused kolmandatest riikidest importi-

misel käesoleva määruse lisas sätestatud toodete ja ajava-hemike puhul.

- (2) Kooskõlas eespool nimetatud kriteeriumidega tuleb kehtestada kindlad impordiväärtused käesoleva määruse lisas sätestatud tasemetel,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 3223/94 artiklis 4 osutatud kindlad impordi-väärtused kehtestatakse vastavalt käesoleva määruse lisale.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 13. detsembril 2007.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 12. detsember 2007

Komisjoni nimel

põllumajanduse ja maaelu arenduse peadirektor

Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ EÜT L 337, 24.12.1994, lk 66. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 756/2007 (ELT L 172, 30.6.2007, lk 41).

LISA

Komisjoni 12. detsembri 2007. aasta määrusele, millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril

(EUR/100 kg)

CN-kood	Kolmanda riigi kood ⁽¹⁾	Kindel impordiväärtus
0702 00 00	IL	168,9
	MA	91,0
	TN	157,6
	TR	108,7
	ZZ	131,6
0707 00 05	JO	209,9
	MA	47,6
	TR	89,2
	ZZ	115,6
0709 90 70	JO	149,8
	MA	56,0
	TR	108,3
	ZZ	104,7
0709 90 80	EG	359,4
	ZZ	359,4
0805 10 20	AR	12,5
	AU	10,4
	BR	25,6
	SZ	31,4
	TR	100,7
	ZA	38,2
	ZW	20,3
	ZZ	34,2
0805 20 10	MA	79,8
	ZZ	79,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	32,2
	IL	66,9
	TR	72,7
	ZZ	57,3
0805 50 10	EG	80,9
	IL	82,7
	TR	105,4
	ZA	65,9
	ZZ	83,7
0808 10 80	AR	79,2
	CA	97,8
	CL	86,0
	CN	76,4
	MK	30,6
	US	87,4
	ZA	82,4
0808 20 50	ZZ	77,1
	AR	71,4
	CN	40,6
	TR	145,7
	US	107,8
	ZZ	91,4

⁽¹⁾ Riikide nomenklatuur on sätestatud komisjoni määruses (EÜ) nr 1833/2006 (ELT L 354, 14.12.2006, lk 19). Kood „ZZ” tähistab „muud päritolu”.

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1464/2007,**12. detsember 2007,****millega määratakse kindlaks, millises ulatuses võib rahuldada 2007. aasta novembri esitatud impordilitsentsitaotlusi teatavate piimatoodete puhul, mis kuuluvad määrusega (EÜ) nr 2535/2001 avatud tariifikvootide alla**

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 17. mai 1999. aasta määrust (EÜ) nr 1255/1999 piima- ja piimatooteturu ühise korralduse kohta, ⁽¹⁾võttes arvesse komisjoni 31. augusti 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1301/2006, millega kehtestatakse ühised eeskirjad, et hallata põllumajandussaaduste ja -toodete imporditariifikvootide, mille suhtes kohaldatakse impordilitsentside süsteemi, ⁽²⁾ eriti selle artikli 7 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

Teatavate määruse (EÜ) nr 2535/2001 komisjoni 14. detsembri 2001. aasta, millega sätestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1255/1999 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses piima ja piimatoodete impordikorruga ja tariifikvootide avamisega, ⁽³⁾ I

lisas osutatud kvootide puhul on 2007. aasta 20.–30. novembrini 2007 esitatud taotlused seotud suuremate kogustega kui saadaolevad kogused. Seega tuleks taotletud koguste suhtes kehtestada jaotuskoefitsiendid,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Koguste suhtes, mille jaoks on ajavahemikuks 20.–30. novembrini 2007. aasta taotletud impordilitsentse määruse (EÜ) nr 2535/2001 I.A, I.D, I.E, I.F, I.H ja I.I lisas osutatud kvootide alla kuuluvate toodete puhul, kohaldatakse käesoleva määruse lisas esitatud jaotuskoefitsiente.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 13. detsember 2007.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 12. detsember 2007

*Komisjoni nimel**põllumajanduse ja maaelu arenduse peadirektor*

Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ EÜT L 160, 26.6.1999, lk 48. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1152/2007 (ELT L 258, 4.10.2007, lk 3). Määrus (EÜ) nr 1255/1999 asendatakse 1. juulil 2008 määrusega (EÜ) nr 1234/2007 (ELT L 299, 16.11.2007, lk 1).

⁽²⁾ ELT L 238, 1.9.2006, lk 13. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 289/2007 (ELT L 78, 17.3.2007, lk 17).

⁽³⁾ EÜT L 341, 22.12.2001, lk 29. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 487/2007 (ELT L 114, 1.5.2007, lk 8).

I.A LISA

Kvoodi number	Jaotuskoefitsient
09.4590	100 %
09.4599	100 %
09.4591	100 %
09.4592	—
09.4593	—
09.4594	100 %
09.4595	1,396665 %
09.4596	100 %

I.D LISA

Türgi

Kvoodi number	Jaotuskoefitsient
09.4101	—

I.E LISA

Lõuna-Aafrika

Kvoodi number	Jaotuskoefitsient
09.4151	—

I.F LISA

Šveits

Kvoodi number	Jaotuskoefitsient
09.4155	—

I.H LISA

Norra

Kvoodi number	Jaotuskoeffitsient
09.4179	100 %

I.I LISA

Island

Kvoodi number	Jaotuskoeffitsient
09.4205	100 %
09.4206	100 %

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1465/2007,**12. detsember 2007,****millega muudetakse nõukogu määruse (EÜ) nr 752/2007 V lisa teatavate Ukrainast pärit terasetoodete koguseliste piirnormide osas**

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 30. mai 2007. aasta määrust (EÜ) nr 752/2007 teatavate Ukrainast pärit terasetoodete impordi suhtes kehtestatud teatavate piirnormide haldamise kohta, ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) 18. juunil 2007 sõlmisid Euroopa Ühendus ja Ukraina valitsus lepingu teatavate terasetoodetega kauplemise kohta ⁽²⁾ (edaspidi „leping“).
- (2) Lepingu artikli 10 lõikes 1 sätestatakse, et lepingut uuendatakse automaatselt aasta kaupa, juhul kui kumbki pool ei ole vähemalt kuus kuud enne selle kehtivuse lõppemist teisele poolele kirjalikult teatanud lepingu ülesütlemisest, ning et iga uuendamise korral suurendatakse koguseid igas tooterühmas 2,5 % võrra.

- (3) Ukraina ei ole ühendusele teatanud oma soovist leping üles öelda. Seepärast uuendatakse lepingut automaatselt ja koguseid igas tooterühmas suurendatakse 2,5 % võrra.

- (4) Määrust (EÜ) nr 752/2007 tuleks vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 752/2007 V lisas sätestatud koguselised piirnormid aastaks 2007 asendatakse käesoleva määruse lisas sätestatud koguseliste piirnormidega aastaks 2008.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 1. jaanuaril 2008. Määrus avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 12. detsember 2007

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Peter MANDELSON

⁽¹⁾ ELT L 178, 6.7.2007, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 178, 6.7.2007, lk 24.

LISA

KOGUSELISED PIIRNORMID AASTAKS 2008

(tonnides)

Tooted	2008
<i>SA. Lehtvaltstooted</i>	
SA1. Rullid	194 750
SA2. Raskplaadid	399 750
SA3. Muud lehtvaltstooted	143 500
<i>SB. Pikad tooted</i>	
SB1. Talad	51 250
SB2. Valtstraat	199 875
SB3. Muud pikad tooted	363 875

Märkus: SA ja SB on tootekategooriad.

SA1 kuni SA3 ja SB1 kuni SB3 on tooterühmad.

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1466/2007,**12. detsember 2007,****millega Portugali lipu all sõitvatel laevadel keelatakse merluusi püük ICES VIIIc, IX ja X püügipiirkonnas ning CECAF 34.1.1 EÜ vetes**

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määrust (EÜ) nr 2371/2002 ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 26 lõiget 4,

võttes arvesse nõukogu 12. oktoobri 1993. aasta määrust (EMÜ) nr 2847/93, millega luuakse ühise kalanduspoliitika suhtes rakendatav kontrollisüsteem, ⁽²⁾ eriti selle artikli 21 lõiget 3,

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu 21. detsembri 2006. aasta määruses (EÜ) nr 41/2007, millega määratakse 2007. aastaks kindlaks teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügivõimalused ning tingimused, mida kohaldatakse ühenduse vetes ning ühenduse kalalaevade suhtes püügipiirangutega vetes, ⁽³⁾ on sätestatud 2007. aasta kvoodid.
- (2) Komisjonile esitatud teabe kohaselt on käesoleva määruse lisas osutatud kalavaru püük samas lisas osutatud liikmesriigi lipu all sõitvate või kõnealuses liikmesriigis registreeritud laevade puhul ammandanud 2007. aastaks eraldatud kvoodi.

- (3) Seetõttu tuleb keelata kõnealuse kalavaru püük, pardal hoidmine, ümberlaadimine ja lossimine,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

*Artikkel 1***Kvoodi ammendumine**

Käesoleva määruse lisas osutatud liikmesriigile 2007. aastaks samas lisas osutatud kalavaru püügiks eraldatud kvooti käsitatakse ammendatuna alates lisas sätestatud kuupäevast.

*Artikkel 2***Keelud**

Käesoleva määruse lisas osutatud liikmesriigi lipu all sõitvatel või selles liikmesriigis registreeritud laevadel on keelatud püüda samas lisas osutatud kalavaru alates lisas sätestatud kuupäevast. Kõnealustel laevadel on keelatud pardal hoida, ümber laadida ja lossida sellist püütud kalavaru pärast kõnealust kuupäeva.

*Artikkel 3***Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 12. detsember 2007

*Komisjoni nimel**kalanduse ja merenduse peadirektor*

Fokion FOTIADIS

⁽¹⁾ EÜT L 358, 31.12.2002, lk 59. Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 865/2007 (ELT L 192, 24.7.2007, lk 1).

⁽²⁾ EÜT L 261, 20.10.1993, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1967/2006 (ELT L 409, 30.12.2006, lk 11), parandatud ELT L 36, 8.2.2007, lk 6.

⁽³⁾ ELT L 15, 20.1.2007, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 898/2007 (ELT L 196, 28.7.2007, lk 22).

LISA

Nr	86
Liikmesriik	Portugal
Kalavaru	HKE/8C3411
Liik	Merluus (<i>Merluccius merluccius</i>)
Piirkond	VIIIc, IX ja X; CECAF 34.1.1 EÜ veed
Kuupäev	24.11.2007

II

(EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine ei ole kohustuslik)

OTSUSED

NÕUKOGU

NÕUKOGU OTSUS,

5. detsember 2007,

mis käsitleb nõukogu peasekretariaati lähetatud riiklike ekspertide ja sõjaväelaste suhtes kohaldatavaid eeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks otsus 2003/479/EÜ

(2007/829/EÜ)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu lepingut, eriti selle artikli 28 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 207 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu peasekretariaadil (edaspidi „peasekretariaat“) peaks olema võimalik kasutada liikmesriikidest lähetatud riiklike ekspertide (edaspidi „riiklikud eksperdid“) ja sõjaväelaste (edaspidi „lähetatud sõjaväelased“) kõrgetasemelisi teadmisi ja töökogemust eelkõige valdkondades, kus selline asjatundlikkus ei ole kergesti saavutatav.

(2) Käesolev otsus peaks edendama Euroopa poliitikat käsitlevate töökogemuste ja teadmiste vahetust, määraes ajutiselt peasekretariaadi juurde eksperte liikmesriikide avalikust teenistusest või rahvusvahelistest organisatsioonidest.

(3) Riiklikud eksperdid peaksid tulema liikmesriikide avalikust teenistusest või rahvusvahelistest organisatsioonidest.

(4) Käesolevas otsuses sätestatud riiklike ekspertide ja lähetatud sõjaväelaste õigused ja kohustused peaksid tagama, et nad täidavad oma ülesandeid üksnes peasekretariaadi huvidest lähtuvalt.

(5) Pidades silmas riiklike ekspertide ja lähetatud sõjaväelaste töö ajutist iseloomu ning nende erilist staatust, ei tohiks nad teostada peasekretariaadi nimel toiminguid, mille suhtes on peasekretariaadil avalikust õigusest tulenev õigus, välja arvatud juhtudel, mil käesolev otsus näeb ette selle reegli erandi.

(6) Käesolevas otsuses peaks sätestama kõik riiklike ekspertide ja lähetatud sõjaväelaste töötingimused ning seda tuleks kohaldada, olenemata asjakohaste kulude katmiseks kasutatavate eelarveassigneeringute päritolust.

(7) Euroopa Liidu sõjalise staabi loomiseks peasekretariaati lähetatud sõjaväelaste suhtes tuleks kehtestada erisätted.

(8) Kuna käesolevad eeskirjad asendavad nõukogu otsuses 2003/479/EÜ ⁽¹⁾ sätestatud eeskirjad, tuleb nimetatud otsus tunnistada kehtetuks, ilma et see piiraks selle otsuse jätkuvat kohaldamist kõigi lähetuste suhtes, mis on käimas käesoleva otsuse jõustumise ajal,

⁽¹⁾ ELT L 160, 28.6.2003, lk 72. Otsust on viimati muudetud otsusega 2007/456/EÜ (ELT L 173, 3.7.2007, lk 27).

ON TEINUD JÄRGMISE OTSUSE:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Kohaldamisala

1. Käesolevaid eeskirju kohaldatakse lähetatud riiklike ekspertide (edaspidi „riiklik ekspert”) suhtes, kelle on nõukogu peasekretariaati (edaspidi „peasekretariaat”) lähetanud liikmesriikide haldusasutused. Neid kohaldatakse ka rahvusvaheliste organisatsioonide lähetatud ekspertide suhtes.

2. Isikud, kelle suhtes käesolevaid eeskirju kohaldatakse, jäävad oma tööandja teenistusse kogu lähetuse ajaks ja tööandja maksab neile palka edasi.

3. Peasekretariaat võtab riiklikke eksperte tööle vastavalt vajadusele ja eelarve võimalustele. Asepeasekretär kehtestab asjakohase töölevõtmise korra.

4. Riiklikud eksperdid peavad olema liikmesriigi kodanikud, kui asepeasekretär ei ole teinud erandit; nimetatud erandit ei kohaldata ühise välis- ja julgeolekupoliitika (ÜVJP)/Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika (EJKP) valdkonnas. Riiklikke eksperte võetakse tööle liikmesriikide kodanike hulgast võimalikult laias geograafilises ulatuses. Liikmesriigid ja peasekretariaat teevad koostööd võimaluse korral sugupoolte tasakaalustatud esindatuse tagamiseks ja järgivad võrdsete võimaluste põhimõtet.

5. Lähetus lepatakse kokku peasekretariaadi personali- ja haldusküsimuste peadirektoraadi ning asjaomase liikmesriigi alalise esinduse või vajaduse korral rahvusvahelise organisatsiooni vahelise kirjavahetuse teel. Lähetuskoht määratakse kindlaks kirjavahetuses. Kirjavahetusele lisatakse peasekretariaati lähetatud riiklike ekspertide suhtes kohaldatavate eeskirjade tekst.

Artikkel 2

Lähetuse kestus

1. Lähetus ei või olla lühem kui kuus kuud ega pikem kui kaks aastat ning seda võib järjestikku pikendada nii, et kogukestus ei ületaks nelja aastat.

2. Lõike 1 erandina võib ajavahemik, mil riiklik ekspert on lähetatud osalema sõjaväeliste ja tsiviiloperatsioonide ettevalmis-

tamises või nende käivitamise vaatlemisel, olla lühem kui kuus kuud.

3. Lähetuse kavandatud kestus määratakse kindlaks artikli 1 lõikes 5 sätestatud kirjavahetuse alguses. Lähetuse pikendamisel kasutatakse sama menetlust.

4. Kui riiklikku eksperti on juba varem peasekretariaati lähetatud, võib teda sinna veel kord lähetada kooskõlas siseeeskirjaga, milles on sätestatud maksimaalne aeg, mille jooksul kõnealused isikud võivad peasekretariaadi üksustes olla, ning vastavalt järgmistele tingimustele:

a) riiklik ekspert peab endiselt vastama lähetuse tingimustele;

b) uue lähetuse puhul peab eelmisest lähetusest olema möödas vähemalt kuus aastat; kui esimese lähetuse lõpus on riikliku eksperdiga sõlmitud teine täiendav leping, hakatakse kõnealust kuueaastast ajavahemikku arvestama selle täiendava lepingu lõppemisest. See säte ei takista peasekretariaadil tööle võtmast selliseid riiklikke eksperte, kelle algne lähetus kestis vähem kui neli aastat, kuid sellisel juhul ei või uus lähetus kesta kauem kui nimetatud nelja-aastasest perioodist varem kasutamata jäänud osa;

c) kui esimene lähetus oli lühem kui kuus kuud, lühendatakse punktis b sätestatud ajavahemikku kolme aastani.

Artikkel 3

Lähetuskoht

Riiklikud eksperdid lähetatakse Brüsselisse, nõukogu peasekretariaadi kontaktasutusse või ükskõik millisesse teise kohta, kus Euroopa Liit tegutseb nõukogu vastu võetud otsuse alusel. Lähetuskohta võib lähetuse kestel muuta artikli 1 lõikega 5 kooskõlas oleva täiendava kirjavahetuse teel, kui nimetatud lähetuskoha muutmise võimalust ei lepitud kokku algses kirjavahetuses. Riikliku eksperdi lähetanud haldusasutust teavitatakse kõigist lähetuskoha muudatustest.

Artikkel 4

Ülesanded

1. Riiklik ekspert abistab peasekretariaadi ametnikke ja ajutisi töötajaid ning täidab talle pandud ülesandeid.

Täidetavad ülesanded määratakse kindlaks peasekretariaadi ja riikliku eksperdi lähetanud ametiasutuse vastastikuse kokkuleppega, lähtuvalt talituste huvidest ja arvestades kandidaadi kvalifikatsiooni.

2. Riiklik ekspert osaleb missioonide koosseisus ja koosolekutel ainult:

- a) koos peasekretariaadi ametniku või ajutise töötajaga või
- b) vaatlejana või üksnes teabe saamise eesmärgil, kui ta on üksi.

Riiklik ekspert ei või võtta peasekretariaadi nimel kolmandate isikute ees kohustusi, välja arvatud asjaomase talituse peadirektor, kui peasekretär/kõrge esindaja on andnud selleks erivolituse.

3. Riikliku eksperdi ülesannete täitmise heakskiitmise eest vastutab üksnes peasekretariaat.

4. Peasekretariaadi asjaomased talitused, riikliku eksperdi tööandja ja riiklik ekspert püüavad igati vältida huvide konflikti või selle tekkimise võimalust seoses riikliku eksperdi tegevusega tema lähetuse ajal. Sel eesmärgil teavitab peasekretariaat aegsasti riiklikku eksperti ja tööandjat kavandatavatest ülesannetest ja palub mõlemalt kirjalikku kinnitust selle kohta, et neile ei ole teada põhjuseid, miks riiklik ekspert ei võiks kõnealuseid ülesandeid täita. Riiklikul eksperdil palutakse eelkõige teatada igast võimalikust huvide konfliktist tema perekondliku olukorra (lähedaste pereliikmete kutsetegevuse või tema enda või lähedaste pereliikmete oluliste finantshuvide) ja talle lähetuse ajaks antavate ülesannete vahel.

Tööandja ja riiklik ekspert kohustuvad teavitama peasekretariaati kõigist lähetuse ajal ilmnenu asjaolude muutustest, mis võiksid sellist konflikti tekitada.

5. Kui peasekretariaat leiab, et riiklikule eksperdile määratud ülesannete laad eeldab eriliste ettevaatusabinõude rakendamist, tehakse riikliku eksperdi suhtes enne tema värbamist julgeolekukontroll.

6. Kui lõigete 2, 3, 4 ja 7 sätteid ei täideta, on peasekretariaadil õigus lõpetada riikliku eksperdi lähetus vastavalt artikli 8 lõike 2 punktile c.

7. Erandina lõike 1 esimesest lõigust ja lõike 2 esimesest lõigust võib asepeasekretär talituse (kuhu riiklik ekspert on määratud) peadirektori ettepanekul anda riiklikule eksperdile eriülesandeid ja teha talle ülesandeks ühe või enama erimissiooni läbiviimise pärast huvide konflikti puudumise kontrollimist.

Artikkel 5

Õigused ja kohustused

1. Lähetuse ajal:

- a) täidab riiklik ekspert oma ülesandeid ning tegutseb üksnes nõukogu huvidest lähtuvalt;
- b) väldib riiklik ekspert igasugust tegevust ja eriti arvamuse sellist avalikku avaldamist, mis võib mõjutada tema seisundit nõukogu peasekretariaadis;
- c) kui riiklikul eksperdil tuleb oma ülesannete täitmise käigus teha otsus sellise küsimuse käsitlemise või tulemuse kohta, mille suhtes tal on tema sõltumatust mõjutada võiv isiklik huvi, peab ta sellest teatama selle talituse juhatajale, kuhu ta on määratud;
- d) riiklik ekspert ei või üksi ega teistega koos avaldada või avaldamiseks anda ühtki Euroopa Liidu tegevust käsitlevat teksti ilma peasekretariaadis kehtivate tingimuste ja eeskirjade kohaselt antud loata. Luba ei anta ainult juhul, kui kavandatav avaldamine võib kahjustada Euroopa Liidu huve;
- e) kõik õigused tööle, mida riiklik ekspert on teinud oma ülesandeid täites, kuuluvad nõukogu peasekretariaadile;
- f) elab riiklik ekspert lähetuskohas või sellest niisuguses kauguses, mis ei takista tema ülesannete nõuetekohast täitmist;
- g) abistab ja nõustab riiklik ekspert ülemust, kelle juurde ta on määratud, ning vastutab oma ülemuste ees talle antud ülesannete täitmise eest;
- h) riiklik ekspert ei võta oma ülesannete täitmisel vastu juhiseid oma tööandjalt ega selle riigi valitsuselt, mille kodanik ta on. Ta ei tee mingeid toiminguid oma tööandja, valitsuste ega ühegi muu isiku, eraettevõtte ega avalik-õigusliku asutuse heaks.

2. Nii lähetuse ajal kui pärast seda käsitleb riiklik ekspert suurima diskreetsusega kõiki asjaolusid ja teavet, millest ta saab teadlikuks oma ülesannete täitmise käigus või seoses nende täitmisega. Ta ei avalda ühelegi kõrvalisele isikule mitte mingis vormis varem seaduslikul viisil avalikustamata dokumente ega teavet, samuti ei kasuta ta neid isikliku kasu saamise eesmärgil.

3. Riiklik ekspert on lähetuse lõppedes endiselt kohustatud käituma ausalt ja diskreetselt talle antud uusi ülesandeid täites ja teatavaid ametikohti või soodustusi vastu võttes.

Sel eesmärgil teavitab riiklik ekspert kolme aasta jooksul pärast lähetuse lõppu peasekretariaati kõikidest kohustustest ja ülesannetest, mida ta täidab oma tööandja heaks ja mis võiksid põhjustada huvide konflikti lähetuse ajal täidetud kohustustega.

4. Riiklik ekspert täidab peasekretariaadis kehtivaid turvaeeskirju.

5. Kui riiklik ekspert lähetuse ajal lõigete 1, 2 ja 4 sätteid ei täida, on peasekretariaadil õigus lõpetada tema lähetus vastavalt artikli 8 lõike 2 punktile c.

Artikkel 6

Tase, töökogemus ja keeleoskus

1. Nõukogu peasekretariaati lähetamiseks on sobiv riiklik ekspert, kellel on vähemalt kolm aastat täistööajaga töökogemust halduse, teaduse, tehnika, nõustamise või järelevalve valdkonnas, mis vastab Euroopa ühenduste ametnike personalieeskirjadega ning ühenduste muude teenistujate suhtes kohaldatavate määruste ja eeskirjadega ette nähtud tegevusüksuste AD või AST ametnike ülesannetele. Riikliku eksperdi tööandja esitab enne lähetust peasekretariaadile õiendi riikliku eksperdi eelneva 12 kuu tööülesannete kohta.

2. Riiklik ekspert peab oma ülesannete täitmiseks valdama üht ühenduse keelt põhjalikult ja teist rahuldaval tasemel.

Artikkel 7

Lähetuse peatamine

1. Nõukogu peasekretariaat võib lubada lähetuse peatamist ja määrata kindlaks sellistel juhtudel kohaldatavad tingimused. Peatamise ajal:

- a) ei maksta artiklites 15 ja 16 nimetatud toetusi;
 - b) hüvitatakse artiklites 18 ja 19 nimetatud kulud üksnes juhul, kui peatamine toimus nõukogu peasekretariaadi taotlusel.
2. Nõukogu peasekretariaat teavitab peatamisest riikliku eksperdi tööandjat.

Artikkel 8

Lähetuse lõpetamine

1. Kui lõikest 2 ei tulene teisiti, võib lähetuse lõpetada nõukogu peasekretariaadi või riikliku eksperdi tööandja nõudmisel, tingimusel et sellest teatatakse kolm kuud ette. Lähetuse võib lõpetada ka riikliku eksperdi nõudmisel sama etteteatamisajaga ja nõukogu peasekretariaadi nõusolekul.

2. Teatavatel erakorralistel asjaoludel võib lähetuse ette teatamata lõpetada:

- a) riikliku eksperdi tööandja, kui tema olulised huvid seda nõuavad;
- b) peasekretariaadi ja tööandja kokkuleppega, kui riiklik ekspert on esitanud mõlemale asjakohase taotluse ja kui riikliku eksperdi olulised isiklikud või ametialased huvid seda nõuavad;
- c) peasekretariaat, kui riiklik ekspert ei ole täitnud oma käesolevate eeskirjade kohaseid kohustusi. Riiklikule eksperdile antakse kõigepealt võimalus esitada omapoolseid selgitusi.

3. Kui lõpetamine toimub lõike 2 punkti c kohaselt, teatab peasekretariaat sellest viivitamata tööandjale.

II PEATÜKK

TÖÖTINGIMUSED

Artikkel 9

Sotsiaalkindlustus

1. Enne lähetuse algust kinnitab riikliku eksperdi lähetav tööandja peasekretariaadile, et riikliku eksperdi suhtes kehtivad kogu lähetuse ajal selle asutuse või rahvusvahelise organisatsiooni suhtes kohaldatavad sotsiaalkindlustusalased õigusaktid, kus riiklik ekspert töötab, ning see asutus või organisatsioon tasub välismaal tekkinud kulude eest.

2. Peasekretariaat kindlustab riikliku eksperdi õnnetusjuhtumite vastu alates lähetuse esimesest päevast. Peasekretariaat annab riiklikule eksperdile kõnealuse kindlustuskaitse tingimused kirjalikult päeval, mil ta pöördub personali- ja haldusküsimuste peadirektoraadi asjaomasesse talitusse lähetusega seotud haldusformaalsuste täitmiseks.

3. Kui missioonil, millel riiklik ekspert osaleb artikli 4 lõike 2 ja artikli 20 kohaselt, või kui erilise ohu tõttu lähetuse sihtkohas on vaja lisa- või erikindlustust, katab kulud peasekretariaat.

Artikkel 10

Tööaeg

1. Riiklik ekspert täidab peasekretariaadis kehtivaid tööaja eeskirju. Asepeasekretär võib nimetatud eeskirju muuta, kui talituse vajadused seda nõuavad.

2. Riiklik ekspert töötab kogu lähetuse jooksul täistööajaga. Personali- ja haldusküsimuste peadirektor võib peadirektoraadi nõuetekohaselt põhjendatud taotluse alusel ja kooskõlas peasekretariaadi huvidega lubada riiklikul eksperdil töötada osalise tööajaga, kui viimase tööandja on selleks nõusoleku andnud.

3. Kui riiklikul eksperdil on lubatud töötada osalise tööajaga, töötab ta vähemalt poole tavalisest tööajast.

4. Riiklikule eksperdile võib maksta peasekretariaadis vahetustega töö ja valveaja korral kehtivaid hüvitisi.

Artikkel 11

Tööl puudumine haiguse või õnnetusjuhtumi tõttu

1. Kui riiklik ekspert puudub tööl haiguse või õnnetusjuhtumi tõttu, teavitab ta oma ülemust sellest niipea kui võimalik ning teatab oma kehtiva aadressi. Kui riiklik ekspert on puudunud rohkem kui kolm päeva, esitab ta arstitõendi ning talt võib nõuda peasekretariaadi korraldatud tervisekontrolli läbimist.

2. Kui riiklik ekspert puudub 12 kuu pikkuse ajavahemiku jooksul tööl haiguse või õnnetusjuhtumi tõttu kuni kolme päeva kaupa kokku rohkem kui 12 päeva, esitab ta edaspidi haiguse tõttu puudumise kohta arstitõendi.

3. Kui haiguspuhkus on pikem kui üks kuu või ületab riikliku eksperdi lähetamise raames töötatud aja (olenevalt sellest, kumb on pikem), peatatakse automaatselt artikli 15 lõigetes 1 ja 2 nimetatud hüvitiste maksmine. Seda sätet ei kohaldata rasedusega seotud haiguse korral. Haiguspuhkus ei jätku pärast asjaomase isiku lähetuse lõppu.

4. Kui aga riiklik ekspert saab lähetuse ajal tööõnnetuse tagajärjel vigastada, makstakse talle artikli 15 lõigetes 1 ja 2 nimetatud toetusi täies ulatuses ja kogu selle aja jooksul, mil ta ei ole töövõimeline, seda kuni lähetuse lõpuni.

Artikkel 12

Põhipuhkus, eripuhkus ja puhkepäevad

1. Riiklikul eksperdil on õigus saada puhkust kaks ja pool tööpäeva iga töötatud terve kuu kohta (30 päeva kalendriaasta kohta).

2. Puhkusele jäämiseks saadakse luba talitusest, kuhu riiklik ekspert on määratud.

3. Riiklikul eksperdil on põhjendatud taotluse alusel õigus saada eripuhkust järgmistel juhtudel:

— riikliku eksperdi abiellumine: kaks päeva;

— abikaasa raske haigus: kuni kolm päeva aastas;

— abikaasa surm: neli päeva;

— üleneva sugulase raske haigus: kuni kaks päeva aastas;

— üleneva sugulase surm: kaks päeva;

— lapse sünd: kümme päeva, mis tuleb välja võtta sünnile järgneva ühe kuu jooksul;

— lapse raske haigus: kuni kaks päeva aastas;

— kolimine ametisse asumiseks: kuni kaks päeva;

— lapse surm: neli päeva.

Asjaomase isiku nõuetekohaselt põhjendatud taotlusel võib anda täiendavat eripuhkust kaks päeva 12kuulise ajavahemiku kohta.

4. Riikliku eksperdi tööandja nõuetekohaselt põhjendatud taotluse alusel võib peasekretariaat anda riiklikule eksperdile eripuhkust kuni kaks päeva 12kuulise ajavahemiku kohta. Iga taotlust menetletakse eraldi.

5. Osalise tööajaga töötamise korral vähendatakse põhipuhkust proportsionaalselt.

6. Lähetuse lõppemisel kasutamata jäänud põhipuhkuse päevade eest hüvitist ei maksta.

7. Lõiget 3 ei kohaldata nende riiklike ekspertide suhtes, kelle lähetus kestab vähem kui kuus kuud. Riiklik ekspert, kelle lähetus kestab vähem kui kuus kuud, võib aga saada eripuhkust põhjendatud avalduse alusel ning talituse, kuhu ta on määratud, peadirektori otsuse alusel. Nimetatud eripuhkus ei või terve lähetuse ajavahemiku jooksul ületada kolme päeva. Eespool nimetatud vastutav peadirektor konsulteerib enne puhkuse andmist personali- ja haldusküsimuste peadirektoriga.

Artikkel 13

Rasedus- ja sünnituspuhkus

1. Raseduse korral saab riiklik ekspert rasedus- ja sünnituspuhkust 20 nädalat, mille jooksul talle makstakse artikliga 15 ette nähtud hüvitisi. See puhkus algab mitte varem kui kuus nädalat enne tõendile märgitud eeldatavat sünnituskuupäeva ja lõpeb mitte varem kui 14 nädalat pärast sünnituskuupäeva. Mitmikute, enneaegse või puuetega lapse sünni korral kestab see puhkus 24 nädalat. Käesoleva sätte kontekstis loetakse enneaegseks sünnitust, mis toimub enne 34. rasedusnädala lõppu.

2. Kui riikliku eksperdi tööandja suhtes kehtivate siseriiklike õigusaktidega on ette nähtud pikem rasedus- ja sünnituspuhkus, peatatakse lähetus ajaks, mis ületab peasekretariaadi määratud puhkuse. Sellisel juhul pikendatakse lähetust selle peatatud ajavahemiku võrra, kui peasekretariaadi huvid seda nõuavad.

3. Riiklik ekspert võib ka ise taotleda lähetuse peatamist kogu rasedus- ja sünnituspuhkuse ajaks. Sellisel juhul pikendatakse lähetust selle peatatud ajavahemiku võrra, kui peasekretariaadi huvid seda nõuavad.

Artikkel 14

Korraldus ja kontroll

Puhkuse andmist korraldab ja kontrollib peasekretariaadi haldusosakond. Tööaja ning puudumiste kontrolli eest vastutab see peadirektoraat või talitus, kuhu riiklik ekspert on määratud.

III PEATÜKK

HÜVITISED JA KULUD

Artikkel 15

Toetused

1. Riiklikul eksperdil on õigus kogu lähetuse aja jooksul saada päevaraha. Kui päritolu- ja lähetuskoha vaheline kaugus

on 150 km või vähem, on päevaraha suurus 29,44 eurot. Kui vahemaa on üle 150 km, on päevaraha suurus 117,74 eurot.

2. Kui peasekretariaat või tööandja ei ole hüvitanud riikliku eksperdi kolimiskulusid, makstakse talle igakuist hüvitist järgmise tabeli alusel:

Lähetuskoha kaugus päritolukohast (km)	Summa eurodes
0 – 150	0
> 150	75,68
> 300	134,54
> 500	218,65
> 800	353,20
> 1 300	555,03
> 2 000	664,37

Hüvitist makstakse iga kuu tagantjärele. Kui riiklik ekspert on vastavalt artikli 19 lõike 1 tingimustele kolinud, makstakse hüvitist kuni selle kuu lõpuni, mil ta kolis.

3. Hüvitisi makstakse missiooni koosseisus osalemise, põhi- puhkuse, rasedus- ja sünnituspuhkuse, eripuhkuse ja peasekretariaadi antud puhkepäevade eest.

4. Kui riiklik ekspert alustab lähetuses oma tegevust, makstakse talle ettemaksena 75 päeva päevaraha ning selle ajavahemiku jooksul ei ole tal õigust muud seda laadi toetust saada. Kui lähetus peasekretariaadis lõpeb enne ettemaksu aluseks oleva ajavahemiku lõppu, on riiklik ekspert kohustatud ülejäänud ajavahemikule vastava summa tagastama.

5. Artikli 1 lõikes 5 osutatud kirjavahetuses teatatakse peasekretariaadile kõikidest lõigetes 1, 2, 7 ja 8 nimetatud hüvitistega samalaadsetest hüvitistest, mida riiklik ekspert on saanud. Kõik asjakohased summad arvatakse maha peasekretariaadi makstavatest toetustest.

6. Kord aastas kohandatakse päevarahade ja igakuiste hüvitiste suurust Brüsselis ja Luxembourgis töötavate ühenduse ametnike põhipalga muudatuste alusel ja need kohandused on tagasiulatuva jõuta.

7. Peasekretariaadi kontaktasutustesse või ükskõik millisesse teise kohta, kus Euroopa Liit tegutseb nõukogu vastu võetud otsuse alusel, määratud riiklikele ekspertidele lõigetes 1 ja 2 osutatud hüvitised võib personali- ja haldusküsimuste peadirektori põhjendatud otsuse alusel asendada eluasemekulutuste hüvitisega, kui seda nõuavad eluasemekuludega seotud asjaolud läheduskohtas.

8. Personali- ja haldusküsimuste peadirektori põhjendatud otsuse alusel võib määrata erihüvitise, mis määratakse kindlaks väljaspool ELi asuva lähetuskoha alusel, et võtta arvesse elamiskulusid ja erakordselt raskeid elamistingimusi. Nimetatud hüvitist makstakse igal kuul ning selle suurus on 10–15 % palgaastme AD 6 või AST 4 esimese järgu alusel ametnikule makstavast põhipalgast, olenevalt sellest, kummale kategooriale riiklik ekspert vastab.

Artikkel 16

Täiendav kindlasummaline hüvitis

1. Välja arvatud juhul, kui riikliku eksperdi päritolukoht asub lähetuskohast kuni 150 km kaugusel, saab ta vajaduse korral täiendavat kindlasummalist hüvitist, mis võrdub tema tööandja makstava aastase brutopalgaga (peretoetusi arvesse võtmata) ja peasekretariaadi vastavalt artiklile 15 makstavate kõikide hüvitiste summa ning palgaastme AD 6 esimese järgu või palgaastme AST 4 esimese järgu alusel ametnikule makstava põhipalga vahel, olenevalt sellest, kummale kategooriale riiklik ekspert vastab.

2. Selle hüvitise suurust kohandatakse kord aastas ühenduse ametnike põhipalga muudatuste alusel ja need kohandused on tagasiulatuva jõuta.

Artikkel 17

Värbamis-, lähetus-, päritolu- ning tagasitulekukoht

1. Käesolevates eeskirjades kasutatakse järgmisi mõisteid:

— „värbamiskoht” – koht, kus riiklik ekspert täitis oma töökohuseid vahetult enne lähetust;

— „lähetuskoht” – koht, kus asub peasekretariaadi talitus või asutus, kuhu riiklik ekspert on ametisse määratud, või koht, kus riiklik ekspert töötab nõukogu vastu võetud otsuse alusel;

— „päritolukoht” – koht, kus asub riikliku eksperdi tööandja peakontor;

— „tagasitulekukoht” – koht, kus riiklik ekspert töötab oma peamisel töökohal pärast lähetuse lõppu.

2. Kui värbamiskoht või tagasitulekukoht asub väljaspool Euroopa Liidu territooriumi või mitte selles liikmesriigis, kus asub riikliku eksperdi tööandja peakontor, või kui riiklik ekspert ei jätka töötamist pärast lähetuse lõppu, on päritolukoht vastavalt kas värbamiskohaks või tagasitulekukohaks.

Värbamiskoht, lähetuskoht või -kohad ning päritolukoht määratakse kindlaks artikli 1 lõikes 5 osutatud kirjavahetuse teel. Tagasitulekukoht määratakse kindlaks riikliku eksperdi tööandja avalduse alusel.

3. Selle sätte kohaldamisel ei võeta arvesse olukorda, mis on seotud riiklike ekspertide tööga muus kui lähetuskoha riigis või rahvusvahelises organisatsioonis.

Artikkel 18

Sõidukulud

1. Kui riikliku eksperdi värbamiskoht on lähetuskohast kaugemal kui 150 km, on tal õigus saada sõidukulude hüvitist:

a) iseenda eest;

b) abikaasa ja ülalpeetavate laste eest, kui nad elavad riikliku eksperdiga koos ja kui peasekretariaat kannab kolimiskulud.

2. Kui reis ei toimu lennureisina, on sõidukulude hüvitis kindel summa, mille ülempiiriks on teise klassi rongipileti hind lisamaksudeta. Sama kehtib ka autoga reisimise kohta. Kui rongireisi pikkus ületab 500 km või kui tavapärane marsruut hõlmab sõitu üle mere, võib hüvitada lennureisi madalaima hinnaga lennukipileti (PEX või APEX) tegeliku maksumuse alusel, kui esitatakse piletid ja pardakaardid.

3. Riiklikul eksperdil on lähetuse lõppedes õigus saada sõidukulude hüvitist sõiduks tagasitulekukohta eespool nimetatud ulatuses iseenda ning vajaduse korral lõike 1 punktis b nimetatud isikute eest. See hüvitis ei või olla suurem summast, millele riiklikul eksperdil oleks olnud õigus oma värbamiskohta naasmisel.

4. Kui riiklik ekspert on kolinud oma värbamiskohast lähetuskohta, on tal igal aastal õigus peasekretariaadis kehtivate eeskirjade alusel saada kindlasummalist hüvitist sõidu eest lähetuskohast päritolukohta ja tagasi nii iseenda kui oma abikaasa ja ülalpeetavate laste eest.

Artikkel 19

Kolimiskulud

1. Riiklik ekspert võib, kui ta on selleks eelnevalt loa saanud, kolida oma mööbli ja isiklikud asjad värbamiskohast lähetuskohta peasekretariaadi kulul vastavalt peasekretariaadis kehtivatele kolimiskulude hüvitamise eeskirjadele eeldusel, et täidetud on järgmised tingimused:

- a) lähetuse esialgne kestus peab olema kaks aastat;
- b) riikliku eksperti värbamiskoht peab olema lähetuskohast vähemalt 100 km kaugusel;
- c) kolimine peab toimuma enne kuue kuu möödumist lähetuse algusest;
- d) luba peab olema taotletud vähemalt kaks kuud enne kavatsavat kolimisaega;
- e) tööandja ei hüvita kolimiskulusid;
- f) riiklik ekspert saadab peasekretariaadile kulude kalkulasiooni, kviitungite ja arvete originaalid ning oma tööandja tõendi, milles viimane kinnitab, et ta ei hüvita kolimiskulusid.

2. Kui lõikest 3 ei tulene teisiti ja kui peasekretariaat on hüvitanud värbamiskohast lähetuskohta kolimise kulud, on riiklikul expertil, kui ta on selleks eelnevalt loa saanud, lähetuse lõpus õigus saada hüvitist kolimisel lähetuskohast oma tagasitulekukohta vastavalt peasekretariaadis kehtivatele kolimiskulude hüvitamise eeskirjadele ja vastavalt lõike 1 punktides d ja e sätestatud tingimustele ning järgmistele täiendavatele tingimustele:

- a) kolimine ei või toimuda varem kui kuus kuud enne lähetuse lõppu;
- b) kolimine peab olema lõpetatud enne kuue kuu möödumist lähetuse lõpust;
- c) peasekretariaadi hüvitatavate kolimiskulude määr kolimiseks lähetuse lõppedes ei või ületada kolimiskulude määra, millele

riiklikul expertil oleks olnud õigus oma värbamiskohta naasmisel;

- d) pärast saadud kalkulasioonide ja kolimisarve originaalide ning riikliku eksperti tööandja avalduse (milles viimane kinnitab, et ta ei hüvita kolimiskulusid täielikult ega osaliselt) saatmist peasekretariaadile.

3. Riiklikul expertil, kelle lähetus lõpeb tema või tema tööandja taotlusel kahe aasta jooksul alates lähetuse algusest, ei ole lähetuse lõppedes õigust saada kolimiskulude hüvitist.

Artikkel 20

Missioonid ja missioonide kulud

- 1. Riikliku eksperti võib arvata missiooni koosseisu vastavalt artiklile 4.
- 2. Missiooni kulud hüvitatakse peasekretariaadis kehtivate eeskirjade kohaselt.

Artikkel 21

Koolitus

Riiklikul expertil on õigus osaleda peasekretariaadi korraldataval koolituskursustel, kui see on peasekretariaadi huvides. Riikliku eksperti koolituskursustel osalemise üle otsustamisel võetakse arvesse tema põhjendatud huve, eelkõige tema ametialast karjääri pärast lähetuse lõppemist.

Artikkel 22

Haldussätted

1. Riiklik ekspert ilmub lähetuse esimesel päeval personali- ja haldusküsimuste peadirektoraadi asjaomasesse talitusse lähetusega seotud haldusformaalsuste täitmiseks. Ta asub tööle kas kuu esimesel või 16. kuupäeval.

2. Peasekretariaadi kontaktasutusse tööle määratud riiklik ekspert ilmub lähetuskohas asuvasse peasekretariaadi asjaomasesse talitusse.

3. Peasekretariaadi asjaomane talitus kannab maksed eurodes Brüsselis asuvas pangas avatud arvelduskontole. Mujale kui Brüsselisse lähetatud riikliku eksperti puhul võib kanda maksed eurodes kas Brüsselis või riikliku eksperti päritolukohas asuvas pangas avatud arvelduskontole. Majutushüvitise võib kanda muus valuutas lähetuskohas asuvas pangas avatud arvelduskontole.

IV PEATÜKK

LÜHIKESEKS AJAKS LÄHETATUD RIIKLIKUD EKSPERDID, KELLE KULUSID EI KAETA*Artikkel 23***Lühikeseks ajaks lähetatud riiklikud eksperdid, kelle kulusid ei kaeta**

1. Käesoleva otsuse kohaldamisel on lühikeseks ajaks lähetatud riiklik ekspert, kelle kulusid ei kaeta, (edaspidi „LA-RE”) kõrgelt spetsialiseerunud ekspert, kes on lähetatud täitma väga spetsiifilisi ülesandeid kõige rohkem kolmeks kuuks. Selline lähetus ei tähenda nõukogu jaoks hüvitiste ja kulude, välja arvatud vajaduse korral artiklis 28 sätestatute maksmist, ilma et see piiraks peasekretariaadi ja LA-RE lähetanud haldusasutuse teistsuguse kokkuleppe kohaldamist.

2. LA-RE võib lähetada üksnes erandjuhtudel asepeasekretäri loal. LA-RE võib lähetada üksnes selliste ülesannete täitmiseks, mida peasekretariaadil oleks raske väga lühikese ajavahemiku jooksul täita. Sellisteks ülesanneteks on:

— teabekogumississioonid;

— spetsiifiliste kriisiohjamise operatsioonide kavandamine ja hindamine;

— spetsiifilistel kriisiohjamise operatsioonidel osalemine.

3. Kui artiklitest 23–28 ei tulene teisiti, kehtivad artiklites 1–14 ja 20–22 kehtestatud eeskirjad ka LA-RE puhul.

4. Ilma et see piiraks artikli 5 kohaldamist, peab LA-RE käitumine alati olema kooskõlas asjaoluga, et ta on lähetatud nõukogu juurde ega tohi kunagi tema seisundit negatiivselt mõjutada.

*Artikkel 24***Lähetuse kestus**

1. Artikli 23 lõikes 1 osutatud ajavahemikku võib pikendada üks kord ja kõige rohkem kolme kuu võrra.

2. Kui LA-RE on juba varem peasekretariaati lähetatud, võib teda sinna veel kord lähetada kooskõlas käesolevas otsuses sätestatud eeskirjadega ning alati kooskõlas järgmiste tingimustega:

— kui riiklik ekspert lähetatakse kooskõlas käesoleva peatüki eeskirjadega, peab eelmise lähetusperioodi lõpust olema enne järgmise lähetuse algust möödunud vähemalt üks aasta;

— kui riiklik ekspert lähetatakse kooskõlas käesoleva otsuse artiklis 1 sätestatud eeskirjadega, peab eelmise lähetusperioodi lõpust olema enne järgmise lähetuse algust möödunud vähemalt kolm aastat.

3. Erandjuhtudel võib lõike 2 esimeses taandes sätestatud ajavahemikku lühendada asepeasekretäri otsusega.

*Artikkel 25***Kohaldamisala**

1. Artikli 1 lõikes 5 osutatud kirjavahetuses viidatakse vastutavale isikule selles peadirektoraadis või direktoraadis, üksuses, missioonil või ülesande juures, kuhu LA-RE lähetatakse ning kirjeldatakse üksikasjalikult viimase täidetavaid ülesandeid.

2. LA-REle antavad konkreetsete ülesannete juhised saab ta lõikes 1 osutatud vastutavalt isikult.

*Artikkel 26***Kindlustus**

Ilma et see piiraks artikli 28 kohaldamist ja erandina artikli 9 lõikest 2, ei kindlusta peasekretariaat LA-REd õnnetusjuhtumite vastu.

*Artikkel 27***Töötingimused**

1. Erandina artikli 10 lõikest 1 täidab LA-RE lähetuskohas kehtivaid tööaja eeskirju. Kui talituse vajadused seda nõuavad, võib neid eeskirju muuta isik, kes vastutab haldusüksuse, missiooni või ülesande eest, mille juurde LA-RE on lähetatud.

2. Erandina artikli 10 lõike 2 teisest lausest töötab LA-RE oma lähetuse ajal üksnes täistööajaga.

3. Artikli 10 lõiget 4 LA-RE suhtes ei kohaldata.

4. LA-RE töö- ja puhkerežiimi korraldab ja kontrollib artikli 25 lõikes 2 osutatud vastutav isik.

5. Artikli 12 lõikeid 3, 4 ja 7 LA-RE suhtes ei kohaldata. Talle võib aga anda põhjendatud avalduse alusel eripuhkust talituse (kuhu ta on lähetatud) peadirektori otsusel. Selline puhkus ei või terve lähetuse ajavahemiku jooksul ületada kolme päeva. Eespool nimetatud peadirektor konsulteerib enne sellise puhkuse andmist personali- ja haldusküsimuste peadirektoriga.

Artikkel 28

Missioonid

1. Kui LA-RE osaleb mujal kui tema lähetuskohas toimuvatel missioonidel, makstakse talle hüvitist kooskõlas ametnike kaasavate missioonide hüvitamise kohta kehtivate reeglitega, välja arvatud juhul, kui peasekretariaadi ja LA-RE lähetanud haldusasutuse vahel on kokku lepitud teistsugune kord.

2. Kui peasekretariaat näeb seoses missiooni kõrge riskitasemega ette ametnike lisakindlustamise, kehtib sama ka sellest missioonist osavõtva LA-RE suhtes.

3. Väljaspool ELi territooriumi toimuval missioonil osalev LA-RE täidab peasekretariaadis selliste missioonide kohta kehtivaid turvaeeskirju.

V PEATÜKK

EESKIRJADE KOHALDAMINE LÄHETATUD SÕJAVÄELASTE SUHTES

Artikkel 29

Lähetatud sõjaväelaste suhtes kohaldatavad eeskirjad

Kui artiklitest 30–42 ei tulene teisiti, kohaldatakse eelnevates peatükkides kehtestatud eeskirju ka nende sõjaväelaste suhtes, kes on lähetatud peasekretariaadi eesmärgiga luua Euroopa Liidu sõjaline staap vastavalt nõukogu 22. jaanuari 2001. aasta otsusele 2001/80/ÜVJP Euroopa Liidu sõjalise staabi moodustamise kohta.⁽¹⁾

Artikkel 30

Tingimused

Lähetatud sõjaväelased peavad lähetuse ajal saama palka teenistuse eest mõne liikmesriigi relvajõududes. Nad peavad olema mõne liikmesriigi kodanikud.

⁽¹⁾ EÜT L 27, 30.1.2001, lk 7. Otsust on muudetud otsusega 2005/395/ÜVJP (ELT L 132, 26.5.2005, lk 17).

Artikkel 31

Töötajate värbamine

Erandina artikli 1 lõike 3 teisest lausest kehtestab lähetatavate sõjaväelaste tööle võtmise korra peasekretär/kõrge esindaja.

Artikkel 32

Kirjavahetus

Artikli 1 lõike 5 kohaldamisel peavad kirjavahetust peasekretär/kõrge esindaja ja asjaomase liikmesriigi alaline esindus. Kirjavahetuses mainitakse ka kõiki piiranguid sõjaväelase missioonidel osalemise suhtes.

Artikkel 33

Lähetuse kestus

1. Erandina artikli 2 lõikest 1 kestab lähetus vähemalt kuus kuud ja mitte kauem kui kolm aastat ning seda võib järjestikku pikendada nii, et kogukestus ei ületa nelja aastat.

2. Erandina artikli 2 lõike 4 punktist b ja erandjuhtumeid arvesse võtmata, peab eelmise lähetuse lõpu ja järgmise lähetuse vahe olema vähemalt kolm aastat, kui olukord seda nõuab ja peasekretär/kõrge esindaja annab nõusoleku.

Artikkel 34

Ülesanded

Erandina artikli 4 lõikest 1 täidavad peasekretäri/kõrge esindaja alluvuses olevad lähetatud sõjaväelased ülesandeid, mis on neile pandud otsuse 2001/80/ÜVJP lisa kohaselt.

Artikkel 35

Kohustused kolmandate isikute ees

Erandina artikli 4 lõike 2 teisest lõigust ei või lähetatud sõjaväelased võtta peasekretariaadi nimel kohustusi kolmandate isikute ees, kui peasekretär/kõrge esindaja ei ole selleks andnud erivolitusi.

Artikkel 36

Juurdepääsuõigus

Erandina artikli 4 lõikest 5 määratakse artikli 1 lõikes 5 osutatud kirjavahetusega kindlaks lähetatud sõjaväelaste juurdepääsuõiguse tase, mis ei või olla madalam kategooriast SECRET.

*Artikkel 37***Töökogemus**

Erandina artikli 6 lõikest 1 võib peasekretariaati lähetada haldus- või nõustamisküsimustega tegelevaid ja täidetavate ülesannete valdkonnas eriti pädevaid sõjaväelasi.

*Artikkel 38***Lähetuse peatamine ja lõpetamine**

1. Peasekretär/kõrge esindaja annab loa kohaldada artikli 7 lõiget 1 lähetatud sõjaväelaste suhtes.
2. Erandina artikli 8 lõikest 2 võib lähetuse ette teatamata lõpetada, kui seda nõuavad peasekretariaadi või lähetatud sõjaväelaste siseriikliku haldusasutuse huvid või muul piisaval põhjusel.

*Artikkel 39***Kohustuste oluline täitmata jätmine**

1. Lähetuse võib ette teatamata lõpetada, kui lähetatud sõjaväelane on kas tahtlikult või hooletuse tõttu jätnud oma kohustused täitmata. Erandina artikli 8 lõike 2 punktist c teeb peasekretär/kõrge esindaja põhjendatud otsuse pärast seda, kui asjaomasel isikul on olnud võimalus esitada selgitusi. Enne otsuse tegemist teavitab peasekretär/kõrge esindaja alalist esindajat sellest liikmesriigist, kelle kodanik on asjaomane lähetatud sõjaväelane. Pärast kõnealuse otsuse tegemist artiklites 18 ja 19 osutatud hüvitisi enam ei maksta.

Enne esimeses lõigus nimetatud otsuse tegemist ja pärast seda, kui asjaomasel isikul on olnud võimalus esitada selgitusi, võib lähetatud sõjaväelase lähetuse peatada, kui peasekretär/kõrge esindaja leiab, et tegemist on kohustuste olulise täitmata jätmisega. Lähetuse peatamise ajal, mis ei või kesta kauem kui kolm kuud, ei maksta artiklites 15 ja 16 nimetatud hüvitisi.

2. Peasekretär/kõrge esindaja teatab siseriiklikele asutustele juhtudest, kui lähetatud sõjaväelane on rikkunud käesoleva otsusega kehtestatud või selles viidatud eeskirju.

3. Lähetatud sõjaväelase suhtes kehtivad endiselt samad disiplinaareeskirjad kui selles liikmesriigis, mille kodanik ta on.

*Artikkel 40***Tööaeg**

Lähetatud sõjaväelase suhtes ei kohaldata artikli 10 lõike 2 teist lauset.

*Artikkel 41***Eripuhkus**

Erandina artikli 12 lõikest 4 võib peasekretariaat anda täiendavat palgata puhkust tööandaja pakutava koolituse jaoks viimase põhjendatud avalduse alusel.

*Artikkel 42***Toetused**

Erandina artikli 15 lõikest 1 ja artiklist 16 võib artikli 1 lõikes 5 osutatud kirjavahetuses sätestada, et nimetatud artiklitega ette nähtud toetusi ei maksta.

VI PEATÜKK

LÕPPSÄTTED*Artikkel 43***Kehtetuks tunnistamine**

Nõukogu otsus 2003/479/EÜ tunnistatakse kehtetuks. Otsus jääb siiski kehtima kõigi lähetuste suhtes, mis on käimas käesoleva otsuse jõustumise ajal, ilma et see piiraks artikli 44 kohaldamist.

*Artikkel 44***Jõustumine**

Käesolev otsus jõustub selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Otsust kohaldatakse selle jõustumise päevale järgneva kuu esimesest päevast alates kõikide uute lähetuste, samuti lähetuste pikendamiste suhtes.

Brüssel, 5. detsember 2007

Nõukogu nimel

eesistuja

J. VIEIRA DA SILVA

IV

(Muud aktid)

EUROOPA MAJANDUSPIIRKOND

EFTA JÄRELEVALVEAMET

EFTA JÄRELEVALVEAMETI OTSUS

nr 90/04/COL,

23. aprill 2004,

millega muudetakse neljakümne kuuendat korda riigiabi käsitlevaid vormilisi ja sisulisi eeskirju, lisades peatüki 24c: riigiabi eeskirjade kohaldamine avalik-õigusliku ringhäälingu suhtes

EFTA JÄRELEVALVEAMET,

VÖTTES ARVESSE Euroopa Majanduspiirkonna lepingut, ⁽¹⁾ eriti selle artikleid 61–63 ja selle protokoll nr 26,

VÖTTES ARVESSE järelevalveameti ja kohtu asutamist käsitlevat EFTA riikide vahelist lepingut, ⁽²⁾ eriti selle artiklit 24, artikli 5 lõike 2 punkti b ja selle protokoll nr 3 I osa artiklit 1,

ARVESTADES, et EFTA järelevalveamet jõustab riigiabi käsitlevad EMP lepingu sätted järelevalve- ja kohtulepingu artikli 24 alusel,

ARVESTADES, et järelevalve- ja kohtulepingu artikli 5 lõike 2 punkti b alusel väljastab EFTA järelevalveamet teated või suunised küsimuste kohta, mida käsitletakse EMP lepingus, kui kõnealuse lepingu või järelevalve- ja kohtulepinguga nähakse nii ette või kui EFTA järelevalveamet peab seda vajalikuks,

TULETADES MEELDE riigiabi käsitlevaid vormilisi ja sisulisi eeskirju, ⁽³⁾ mille EFTA järelevalveamet võttis vastu 19. jaanuaril 1994, ⁽⁴⁾

VÖTTES ARVESSE, et 17. oktoobril 2001 võttis Euroopa Komisjon vastu uue teatise, milles nähakse ette riigiabi eeskirjade kohaldamise põhimõtted avalik-õigusliku ringhäälingu suhtes, ⁽⁵⁾

ARVESTADES, et kõnealune teatis on Euroopa Majanduspiirkonna jaoks olulise tähtsusega,

ARVESTADES, et EMP riigiabi eeskirjade ühetaoline kohaldamine tagatakse kogu Euroopa Majanduspiirkonna territooriumil,

VÖTTES ARVESSE, et EMP lepingu XV lisa lõpus oleva pealkirja „ÜLDOSA” järel oleva II punkti kohaselt võtab EFTA järelevalveamet pärast konsulteerimist komisjoniga vastu õiguslikud vahendid, mis vastavad komisjoni poolt vastu võetud õiguslikele vahenditele,

OLLES pidanud nõu Euroopa Komisjoniga,

TULETADES MEELDE, et EFTA järelevalveamet on kõnealuses küsimuses pidanud EFTA riikidega nõu mitmepoolsel kohtumisel,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

1. Riigiabi suuniseid muudetakse peatüki 24c „Riigiabi eeskirjade kohaldamine avalik-õigusliku ringhäälingu suhtes” lisamise teel. Uus peatükk on esitatud käesoleva otsuse lisas.

⁽¹⁾ Edaspidi „EMP leping”.

⁽²⁾ Edaspidi „järelevalve- ja kohtuleping”.

⁽³⁾ Edaspidi „riigiabi suunised”.

⁽⁴⁾ Algselt avaldatud ELTs L 231, 3.9.1994 ja sama kuupäeva EMP kaasandes nr 32, viimati muudetud 31. märtsi 2004. aasta otsusega nr 62/04/COL (seni avaldamata).

⁽⁵⁾ Komisjoni teatis riigiabi eeskirjade kohaldamise kohta avalik-õigusliku ringhäälingu suhtes, EÜT C 320, 15.11.2001, lk 5.

2. EFTA riikidele teatakse sellest otsuse ära kirja ja otsuse juurde kuuluvat lisa sisaldava kirjaga.
3. Euroopa Komisjonile teatakse sellest otsuse ära kirja ja kõnealust lisa sisaldava kirjaga kooskõlas EMP lepingu protokoll nr 27 punktiga d.
4. Käesolev otsus, sealhulgas lisa, avaldatakse *Euroopa Liidu Teataja* EMP osas ja EMP kaasandes.
5. Käesolev otsus on autentne inglise keeles.

Brüssel, 23. aprill 2004

EFTA järelevalveameti nimel

Hannes HAFSTEIN
esimees

Einar M. BULL
nõukogu liige

LISA

24C. RIIGIABI EESKIRJADE KOHALDAMINE AVALIK-ÕIGUSLIKU RINGHÄÄLINGU SUHTES ⁽¹⁾

24C.1. Sissejuhatus

- 1) Ringhäälingus on viimase kahe aastakümne jooksul toimunud olulised muutused. Monopolide kaotamine, uute ettevõtete turuletulek ja kiire tehnoloogiline areng on konkurentsikeskkonda põhjalikult muutnud. Teleringhääling on traditsiooniliselt olnud monopoliseeritud tegevus. Teleringhäälingu teenuseid on selle tekkimisest alates pakkunud monopoolsed avalik-õiguslikud äriühingud, kusjuures selline olukord oli peamiselt tingitud ringhäälingusageduste piiratud kättesaadavusest ja märkimisväärtest takistustest turule pääsemisel.
- 2) 1970. aastatel toimunud tehnoloogiline ja majanduslik areng võimaldas EFTA riikidel anda saadete edastamise loa ka teistele ettevõtjatele. Seepärast on EFTA riigid otsustanud tekitada kõnealusel turul konkurentsi. See on andnud tarbijatele uute kanalite ja teenuste näol suurema valikuvõimaluse; peale selle on see toetanud kõnealuses sektoris tugevate Euroopa ettevõtjate tekkimist ja kasvu, uute tehnoloogiate arengut ning mitmekesisust. Pärast turu avamist konkurentsile leidsid EFTA riigid, et avalik-õiguslik ringhääling tuleb säilitada, et tagada käsitletavate valdkondade mitmekesisus ning rahuldada vajadused, mida erasektori ettevõtjad ei pruugi suuta optimaalselt täita.
- 3) Erasektori ettevõtjad on juhtinud ameti tähelepanu asjaolule, et kasvav konkurents ja riigi rahastatavate ettevõtjate tegevus tekitavad üha suurenevat muret võrdsete võimaluste pärast. Kaebused käsitlevad EMP lepingu artikli 61 väidetavat rikkumist seoses riiklike rahastamiskavadega, mis on koostatud avalik-õiguslike ringhäälinguorganisatsioonide tegevuse toetuseks.
- 4) Kõnealustes suunistes sätestatakse põhimõtted, mida amet järgib EMP lepingu artikli 61 ja artikli 59 lõike 2 kohaldamisel avalik-õiguslikule ringhäälingule antava riikliku rahastamise suhtes. See muudab ameti poliitika selles valdkonnas võimalikult selgeks ja asusaadavaks.

24C.2. Avalik-õigusliku ringhäälingu roll

- 1) Nagu on nimetatud EÜ nõukogu ja EÜ liikmesriikide valitsuste esindajate resolutsioonis 1. jaanuarist 1999, mis käsitleb avalik-õiguslikku ringhäälingut (edaspidi „Resolutsioon avalik-õigusliku ringhäälingu kohta”), ⁽²⁾ „avalik-õiguslik ringhääling, pidades silmas selle kultuurilise, sotsiaalse ja demokraatliku iseloomuga ülesandeid, mida ta täidab üldiseks hüvanguks, on elulise tähtsusega demokraatia, pluralismi sotsiaalse ühtekuuluvuse, kultuurilise ja keelelise mitmekülsuse tagamisel”.
- 2) Ehkki avalik-õiguslikul ringhäälingul on kindel majanduslik tähtsus, ei ole see võrreldav avaliku teenusega üheski teises majandussektoris. Ükski teine teenus ei suuda *samaaegselt* hõlmata sedavõrd suurt hulka elanikkonnast, pakkuda palju teavet ja sisu ning edastada ja mõjutada nii individuaalset kui ka avalikku arvamust.
- 3) Avalik-õiguslikul ringhäälingul on oluline osa iga riigi kultuurilise mitmekesisuse edendamisel, haridusprogrammide pakkumisel, avaliku arvamuse objektiivsel edastamisel, pluralismi tagamisel ning kvaliteetse meelelahutuse pakkumisel demokraatlikult ja tasuta. ⁽³⁾
- 4) Peale selle peetakse ringhäälingut üldiselt väga usaldusväärseks teabeallikaks ning see on märkimisväärse osa elanikkonna jaoks põhiline teabeallikas. See rikastab avalikku mõttevahetust ja tagab kõigile kodanikele piisava võimaluse osaleda ühiskondlikus elus.
- 5) Avalike teenuste üldist rolli ⁽⁴⁾ tunnustatakse ka EMP lepingus. Selles osas on oluliseks sätteks EMP lepingu artikli 59 lõige 2, mis sätestab: „Ettevõtjad, kellele on usaldatud üldist majandushuvi pakkuvate teenuste osutamine või kes on fiskaalmonopolid, alluvad käesoleva lepingu eeskirjadele, eelkõige konkurentsieeskirjadele niivõrd, kui võrdnimetatud eeskirjade kohaldamine ei takista juriidiliselt ega faktiliselt nendele määratud eriulesannete täitmist. Kaubanduse arengut ei tohi mõjutada määral, mis oleks vastuolus lepinguosaliste huvidega.”

⁽¹⁾ Käesolev peatükk põhineb suures osas komisjoni teatisel riigiabi eeskirjade kohaldamise kohta avalik-õigusliku ringhäälingu suhtes, EÜT C 320, 15.11.2001, lk 5.

⁽²⁾ EÜT C 30, 5.2.1999, lk 1; võetud EMP lepingu X lisa punkti 4 õigusaktina, mida lepinguosalsed arvesse võtavad, EMP ühiskomitee otsusega nr 118/1999 (EÜT L 325, 21.12.2000, lk 33 ja EMP kaasanne nr 60, 21.12.2000, lk 423 (islandikeelne) ja lk 424 (norraakeelne), jõustunud 1.10.1999).

⁽³⁾ „Euroopa audiovisuaalpoliitika digitaalajastul. Audiovisuaalpoliitika kõrgetasemelise töörühma aruanne”, 1998.

⁽⁴⁾ Kõnealustes suunistes kasutatud „avaliku teenuse” mõiste vastab EMP lepingu artikli 59 lõikes 2 osutatud mõistele „üldist majandushuvi pakkuvad teenused”.

- 6) Euroopa Ühenduste Kohus on tunnistanud kahes kohtuasjas, et televisiooniteenuste edastamist võib pidada „üldist majandushuvi pakkuvateks teenusteks” vastavalt EÜ asutamislepingu artikli 86 lõikele 2. ⁽⁵⁾ Euroopa Ühenduste kohus on rõhutanud, et kõnealustele teenustele kohaldatakse konkurentsisätteid nii võrd, kui võrd nende eeskirjade rakendamine ei osutu vastuolus olevaks neile pandud ülesannete täitmisega. ⁽⁶⁾
- 7) Võttes arvesse ringhäälingusektori eripära, sätestas resolutsioon avalik-õigusliku ringhäälingu kohta põhimõtted ja tingimused, mille kohaselt rakendatakse kõnealuses sektoris EÜ asutamislepingu sätteid:

„Euroopa Ühenduse asutamislepingu sätteid ei piira liikmesriikide pädevust rahastada avalik-õiguslikku ringhäälingut nii võrd, kui võrd need summad määratakse ringhäälinguorganisatsioonidele avaliku teenuse osutamise täitmiseks, nagu selle teeb ülesandeks, määratleb ja korraldab iga liikmesriik, ja nii võrd, kui võrd selline rahastamine ei mõjuta kaubandustingimusi ega konkurentsi ühenduses määratl, mis oleks vastuolus üldiste huvidega, kusjuures arvesse võetakse avaliku teenuse osutamise täitmist.”

Et resolutsioon on lülitatud EMP lepingusse aktina, mida lepinguosalised arvesse võtavad, ⁽⁷⁾ kuuluvad EMPs kohaldamisele eespool osutatud sarnased põhimõtted.

- 8) Avalik-õigusliku ringhäälingu tähtsus ühiskondlikus, demokraatlikus ja kultuurielus leidis veel kord kinnitust resolutsioonis avalik-õigusliku ringhäälingu kohta. „Avalik-õigusliku ringhäälingu spetsiifilise ülesande täitmise eeldus on, et erinevad kanalid ja teenused on diskrimineerimata ja võrdseid võimalusi järgides laiale üldsusele kättesaadavad.” Peale selle peab avalik-õiguslik ringhääling „saama kasu tehnoloogia arengust”, tegema „üldsusele kättesaadavaks uutest audiovisuaal- ja teabeteenustest ning uutest tehnoloogiatest saadava kasu” ning tegelema „digitaalajastu tegevusvaldkondade arendamise ja mitmekesistamisega”. Lõpuks märgitakse, et „ühiskonna kui terviku huvide rahuldamiseks peab avalik-õiguslik ringhääling jätkuvalt pakkuma laia programmivalikut kooskõlas liikmesriikide poolt talle määratud ülesandega; selles kontekstis on seaduspärane, et avalik-õiguslik ringhääling püüab jõuda laia vaatajaskonnani”.
- 9) Ringhäälingusektori eripära arvestades võib avaliku teenuse ülesannet, mis resolutsiooni kohaselt hõlmab kohustust pakkuda „laia programmivalikut”, pidada põhimõtteliselt seaduspäraseks, sest selle eesmärk on pakkuda tasakaalustatud ja mitmekesist programmivalikut, mis tagab ringhäälinguorganisatsioonidele teatava vaatajaskonna taseme ning aitab täita püstitatud ülesande, st rahuldada ühiskonna demokraatlikud, sotsiaalsed ja kultuurilised vajadused ning tagada mitmekesisus.
- 10) Tuleks märkida, et kommerts-ringhäälinguorganisatsioonidel, kellest paljude suhtes kehtivad avaliku teenistuse nõuded, on samuti oma osa protokollis sätestatud eesmärkide saavutamisel, sest need aitavad kaasa mitmekesisuse edendamisele, rikastavad kultuurilist ja poliitilist mõttevahetust ja laiendavad programmivalikut.

24C.3. Õiguslik raamistik

- 1) Riigiabi eeskirjade kohaldamisel avalik-õigusliku ringhäälingu suhtes tuleb silmas pidada mitmeid eri tegureid. EMP leping hõlmab riigiabi käsitlevat artiklit 61 ning artikli 59 lõiget 2, mis käsitleb EMP lepingu eeskirjade ja konkurentsieeskirjade kohaldamist eelkõige üldist majandushuvi pakkuvate teenuste suhtes. Järelevalve- ja kohtulepingu protokoll nr 3 sätestab menetluskorra riigiabiga seotud juhtumiteks.
- 2) Euroopa ühendustele kehtestati Amsterdami lepinguga üldist majandushuvi pakkuvaid teenuseid käsitlev erisäte (EÜ asutamislepingu artikkel 16) ja avalik-õiguslikku ringhäälingut käsitlev tõlgendusprotokoll. Maastrichti lepinguga oli juba kehtestatud artikkel, mis määratleb ühenduse rolli kultuuri valdkonnas (EÜ asutamislepingu artikkel 151), ning klausel kultuuri edendamiseks antava riigiabi kokkusobivuse kohta ühisturuga (EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punkt d). EMP leping ei sisalda „kultuurilase erandi” sätet sarnaselt EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punktiga d. Siiski ei tähenda see, et erand on selliste meetmete puhul välistatud. Nagu ka eelnevatel juhtudel, võib amet selliseid toetusega seotud meetmeid heaks kiita juhul, kui need on põhjendatud kultuuriliste vajadustega EMP lepingu artikli 61 lõike 3 punkti c alusel. ⁽⁸⁾

⁽⁵⁾ EÜ asutamislepingu artikli 86 lõike 2 vastab EMP lepingu artikli 59 lõikele 2.

⁽⁶⁾ Kohtuasi T-69/89 *Radio Telefis Eireann vs. komisjon* [1991] ECR II 485, punkt 82; kohtuasi 155/73 *Giuseppe Sacchi* [1974] ECR 409, punkt 15.

⁽⁷⁾ Vt joonealust märkust nr 2.

⁽⁸⁾ EFTA järelevalveameti 20. veebruari 2002. aasta otsus 32/02/COL, mis käsitleb filmitootmist ja sellega seotud tegevusalasid Norras. Täpsemad üksikasjad on esitatud käesolevate suuniste osa 24.C.5 punktis 2.

- 3) Direktiiv 89/552/EMÜ, 3. oktoober 1989, teatavate sätete kooskõlastamiseks liikmesriikide õigusnormides, mis käsitlevad teleringhäälingutegevust, ⁽⁹⁾ mida on muudetud direktiiviga 97/36/EÜ, ⁽¹⁰⁾ on lülitatud EMP lepingu X lisasse. ⁽¹¹⁾ Direktiiv 80/723/EMÜ, 25. juuni 1980, liikmesriikide ja riigi osalusega äriühingute vaheliste finantssuhete läbipaistvuse ning teatavate ettevõtjate finantsläbipaistvuse kohta, ⁽¹²⁾ mida on muudetud komisjoni direktiiviga 2000/52/EÜ, ⁽¹³⁾ 26. juuli 2000, lülitati EMP lepingu õiguslikku raamistikku EMP ühiskomitee otsuse nr 6/2001 ⁽¹⁴⁾ alusel. Neid eeskirju tõlgendavad EFTA kohus „EFTA samba” raames ning Euroopa Ühenduste Kohus ja Euroopa Ühenduste Kohtu Esimese Astme Kohus „ühenduse samba” raames. Amet on samuti vastu võtnud mitmeid suuniseid riigiabi käsitlevate eeskirjade rakendamise kohta, mis vastavad komisjoni avaldatud sarnase sisuga teatistele.

24C.4. EMP lepingu artikli 61 lõike 1 kohaldatavus

24C.4.1. Riigiabile omased tunnused avalik-õiguslikele ringhäälinguorganisatsioonidele antava riikliku rahastamise puhul

- 1) EMP lepingu artikli 61 lõige 1 on sõnastatud järgmiselt: „Kui käesolevas lepingus ei ole sätestatud teisiti, on igasugune EÜ liikmesriikide või EFTA riikide poolt või riigi ressurssidest ükskõik missugusel kujul antav abi, mis kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi, soodustades teatud ettevõtjaid või teatud kaupade tootmist, käesoleva lepinguga kokkusobimatu niivõrd, kui see mõjutab lepinguosaliste vahelist kaubandust.”
- 2) Riigi sekkumises sisalduva riigiabi hindamisel kooskõlas EMP lepingu artikli 61 lõikega 1 on otsustava tähtsusega teguriks selle mõju, mitte eesmärk. Avalik-õiguslike ringhäälinguorganisatsioonide riiklikku rahastamist käsitletakse tavaliselt riigiabina, kui see vastab eespool nimetatud kriteeriumidele. Avalik-õiguslikele ringhäälinguorganisatsioonidele rahastatakse tavaliselt riigieelarvest või teleriomaniikele kehtestatud loamaksust. Teatud eristel asjaoludel teeb riik avalik-õiguslikele ringhäälinguorganisatsioonidele kapitalisüste või kustutab nende võlad. Sellised finantsmeetmed kuuluvad tavaliselt ametiasutuste pädevusse ja hõlmavad riigi ressursse. Kui sellised meetmed ei vasta turumajandusliku investori kriteeriumidele kooskõlas järelevalveameti riigiabisuuniste 19. peatüki kohaldamisega ametiasutuste osaluse suhtes ning 20. peatükiga, mis käsitleb riigiabi sätete kohaldamist riigi osalusega äriühingute suhtes tootmissektoris, ⁽¹⁵⁾ toovad nad enamikul juhtudel kasu üksnes teatud ringhäälinguorganisatsioonidele ja võivad moonutada konkurentsi. Riigiabi olemasolu tuleb hinnata iga üksikjuhtumi puhul eraldi, võttes ühtlasi arvesse rahastamise laadi. ⁽¹⁶⁾
- 3) Euroopa Kohus on märkinud: „Kui riigi poolt või riigi ressurssidest antav abi tugevdab ettevõtja seisundit võrreldes teiste ühendusesiseses kaubanduses konkureerivate ettevõtjatega, tuleb viimati nimetatud ettevõtjaid käsitleda selle abi poolt mõjutatuna”. ⁽¹⁷⁾ Seega võib üldjuhul eeldada, et avalik-õiguslike ringhäälinguorganisatsioonide riiklik rahastamine mõjutab liikmesriikidevahelist kaubandust. See puudutab kindlasti programmiõiguste omandamist ja müüki, mis sageli toimub rahvusvahelisel tasandil. Reklaamiaja müügiõigust omavate avalik-õiguslike ringhäälinguorganisatsioonide puhul on ka reklaamil piiriülene mõju, eelkõige üle riigipiiride ulatuvatele ühesugustele keelealadele. Peale selle võib ka kommerts-ringhäälinguorganisatsioonide omandistruktuur hõlmata mitut liikmesriiki.
- 4) Euroopa Ühenduste Kohtu ja Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu ⁽¹⁸⁾ praktika kohaselt käsitletakse riigiabina igasugust riigi ressursside ülekandmist teatud ettevõtjale (eeldusel, et kõik artikli 87 lõike 1 kohaldamise tingimused on täidetud). Kuid nagu Euroopa Ühenduste Kohus on sõnastanud oma otsuses kohtuasjas „Altmark Trans GmbH” ⁽¹⁹⁾ (edaspidi „otsus Altmarki kohtuasjas”), et „kui riiklikku meedet käsitleda hüvitisena abisaaja ettevõtte poolt avaliku teenuse kohustuse täitmise eest, kusjuures kõnealune ettevõtte ei ole tegelikku rahalist kasu saanud, ning kui kõnealuse meetme tulemusena ei ole ettevõtte asetatud paremasse seisundisse võrreldes konkureeriva ettevõttega, ei ole kõnealune meede vastuolus EÜ asutamislepingu artikli 92 lõikega 1 (praegu EÜ asutamislepingu artikli 87 lõige 1)”.

⁽⁹⁾ EÜT L 298, 17.10.1989, lk 23.

⁽¹⁰⁾ EÜT L 202, 30.7.1997, lk 60.

⁽¹¹⁾ Ühiskomitee otsus nr 82/1999, EÜT L 296, 23.11.2000, lk 39 ja EMP kaasanne nr 54, 23.11.2000, lk 99 (islandikeelne) ja 2. osa, lk 69 (norraakeelne), jõustunud 1.7.2000.

⁽¹²⁾ EÜT L 195, 29.7.1980, lk 35, võetud EMP lepingu XV lisasse.

⁽¹³⁾ EÜT L 193, 29.7.2000, lk 75.

⁽¹⁴⁾ EÜT L 66, 8.3.2001, lk 48 ja EMP kaasanne nr 12, 8.3.2001, lk 6, jõustunud 1.6.2002.

⁽¹⁵⁾ Järelevalveameti riigiabisuuniste 19. peatükk põhineb EÜ Bülletäänil 9-1984, mis käsitleb EMÜ asutamislepingu endiste artiklite 92 ja 93 kohaldamist ametiasutuste osaluse suhtes. 20. peatükk on vastavuses komisjoni teatisega liikmesriikidele EMÜ asutamislepingu endiste artiklite 92 ja 93 (praegu EÜ asutamislepingu artiklid 87 ja 88) ja komisjoni direktiivi 80/723/EMÜ artikli 5 kohaldamise kohta riigi osalusega äriühingute suhtes tootmissektoris, EÜT C 307, 13.11.1993, lk 3.

⁽¹⁶⁾ Vt komisjoni otsust NN 88/98, „24 tunnise reklaamivaba uudistekanalit rahastamine BBC litsentsitasust”, EÜT C 78, 18.3.2000, lk 6, ning abi NN 70/98 „Riigiabi avalik-õigusliku ringhäälingu kanalitele Kinderkanal ja Phoenix”, EÜT C 238, 21.8.1999, lk 3.

⁽¹⁷⁾ Kohtuasjad 730/79, Philip Morris Holland vs. komisjon [1980] ECR 2671, punkt 11; C-303/88, Itaalia vs. komisjon [1991] ECR I-1433, punkt 27; C-156/98, Saksamaa vs. komisjon [2000] ECR I-6857, punkt 33.

⁽¹⁸⁾ Kohtuasjad T-106/95, FFSA ja teised vs. komisjon [1997] ECR II-229; T-46/97, SIC vs. komisjon, [2000] ECR II-2125 ja C-332/98, Prantsusmaa vs. komisjon, [2000] ECR I-4833.

⁽¹⁹⁾ Kohtuasi C-280/00, Altmark Trans GmbH, Regierungspräsidium Magdeburg vs. Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH [2003] ECR I-7747, alates punktist 87.

- 5) Euroopa Ühenduste Kohtu otsuse kohaselt Altmarki kohtuasjas peavad olema täidetud neli järgmist tingimust, et vältida hüvitise liigitamist riigiabi hulka:
- „— esiteks peab abisaaja ettevõtte olema tegelikult seotud avaliku teenuse täitmise kohustusega ning kõnealune kohustus peab olema selgelt määratletud,
 - teiseks peavad hüvitise aluseks olevad parameetrid olema eelnevalt kehtestatud objektiivsel ja läbipaistval viisil eesmärgiga vältida majandusliku eelse andmist abisaajale ettevõttele, mis võiks ta seada paremasse majanduslikku olukorda võrreldes konkureerivate ettevõtetega;
 - kolmandaks ei tohi hüvitis ületada summat, mis on vajalik kulutuste katmiseks, kas täielikult või osaliselt, seoses avaliku teenuse täitmise kohustuse kandmisega, võttes arvesse kõnealuste kohustuste osutamise seotud asjakohased tulud ja mõistliku kasumi,
 - neljandaks, kui ettevõtte, mis on seotud avaliku teenuse osutamise kohustusega, ei osutu konkreetsel juhtumil valitaks riigihanke menetluses, mis võimaldab valida pakkuja, kes on riigile võimeline osutama kõnealuseid teenuseid madalaima hinnaga, tuleb hüvitise vajalik tase määrata nende kulude analüüsi põhjal, mida üks seda liiki hästi toimiv ja transpordivahenditega piisavalt varustatud ettevõtte, selleks et täita avalike teenustega seotud vajalikke nõudeid, oleks kõnealuste kohustuste täitmisel kandnud, võttes arvesse kõnealuste kohustuste kandmisega seotud asjakohased tulud ja mõistliku kasumi.”
- 6) Hüvitiste hindamisel avalike teenuste eest vastavalt EMP lepingu artikli 61 lõikele 1, arvestab amet Euroopa Ühenduste Kohtu kõnealuse tõlgendusega. Eespool kirjeldatud kriteeriumidele vastavat riigi toetust ei käsitleta EMP lepingu artikli 61 lõike 1 mõistes riigiabina ning sellest ei tule teatada ametile.

24C.4.2. *Abi laad: Olemasolev abi vastandina uuele abile*

- 1) Liikmesriikide praegused rahastamiskavad võeti kasutusele kaua aega tagasi. Esiteks peab amet kindlaks tegema, kas neid kavasis saab käsitada „olemasoleva abina” järelevalve- ja kohtulepingu protokolli nr 3 I osa artikli 1 lõike 1 tähenduses. ⁽²⁰⁾
- 2) Olemasolev abi on hõlmatud järelevalve- ja kohtulepingu protokolli nr 3 I osa artikli 1 lõikega 1, kus sätestatakse: „Koostöös EFTA riikidega kontrollib EFTA järelevalveamet pidevalt kõiki neis riikides eksisteerivaid abisüsteeme. Amet kohustub viimasele esitama asjaomaseid meetmeid, kui seda nõuab järkjärguline areng või EMP lepingu toimumine”.
- 3) Järelevalve- ja kohtulepingu protokolli nr 3 II osa artikli 1 lõike b punkti i kohaselt on olemasolev abi „... igasugune abi, mis enne EMP lepingu jõustumist oli olemas vastavates EFTA riikides, see tähendab abikavasid ja üksiktoetusi, mis kehtisid enne ja mida kohaldatakse ka pärast EMP lepingu jõustumist”.
- 4) Järelevalve- ja kohtulepingu protokolli nr 3 II osa artikli 1 punkti b alapunkti v kohaselt on olemasolev abi ka „abi, mida peetakse olemasolevaks abiks, kuna on võimalik teha kindlaks, et selle kehtestamise ajal ei olnud see veel abi, vaid on muutunud selleks hiljem Euroopa Majanduspiirkonna arengu tõttu ning ilma et EFTA riik oleks seda muutnud [...]”.
- 5) Kooskõlas järelevalve- ja kohtulepingu protokolliga nr 3 ja Euroopa Ühenduste Kohtu praktikaga ⁽²¹⁾ peab amet kontrollima, kas abi andmise õiguslik raamistik on pärast abi rakendamist muutunud. Amet peab arvesse võtma kõiki konkreetse EFTA riigi ringhäälinguga seotud õiguslikke ja majanduslikke tegureid. Ehkki sellise hindamise seisukohalt asjakohased õiguslikud ja majanduslikud tegurid on kõigis või enamikus EFTA riikides ühesugused, on ameti arvates kõige sobivam käsitleda iga üksikjuhtumit eraldi.

24C.5. *Riigiabi kokkusobivuse hindamine EMP lepingu artikli 61 lõigete 2 ja 3 alusel.*

- 1) Amet peab uurima avalik-õiguslikele ringhäälinguorganisatsioonidele antavat riigiabi, et teha kindlaks selle kokkusobivus EMP lepinguga. Sel eesmärgil võib kohaldada EMP lepingu artikli 61 lõigetes 2 ja 3 sätestatud erandeid.

⁽²⁰⁾ Vastab EÜ asutamislepingu artikli 88 lõikele 1.

⁽²¹⁾ Kohtuasi C-44/93, Namur-Les Assurances du Cr dit SA vs. Office National du Dueroire ja Belgia, [1994] ECR I-3829.

- 2) EMP leping ei sisalda sätet, mis vastaks EÜ asutamislepingu artikli 151 lõikele 4, mis kohustaks komisjoni asutamislepingu teiste sätete kohaselt tegutsedes võtma arvesse kultuuriaspekte, samuti ei sisalda see kultuurialase erandi sätet sarnaselt EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punktiga d. Siiski ei tähenda see seda, et riigiabi eeskirjade rakendamine välistaks kultuuriaspektid täielikult. Selles suhtes tuleb meenutada, et oma otsuses, mis käsitles riigiabi filmitootmisele ja filmiga seotud tegevustele Norras, nägi amet ette, et EMP lepingu artikli 61 lõike 3 punkti c alusel võidakse filmi toetavad meetmed heaks kiita kultuurilistel kaalutlustel, tingimusel et kõnealuse lähenemisviisi korral arvestatakse piisavalt komisjoni poolt kehtestatud kriteeriumidega ning et kõnealuse lähenemisviisi korral ei kalduta kõrvale komisjoni praktikast, mis kehtis enne EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punkti d vastuvõtmist. Teiseks tuleb märkida, et oma otsustes NN 49/97 ja N 357/99, mis käsitleb meetmete paketti liiri filmi- ja televisioonitoodangu toetuseks, rõhutab komisjon selgesõnaliselt, et EÜ asutamislepingu artikli 151 lõike 1 ja artikli 87 lõike 3 punkti d kehtestamine ei peegelda tingimata muutust komisjoni poliitikas kultuurisektori suhtes. Kolmandaks, pidades silmas ringhäälingut, tunnustatakse resolutsioonis avalik-õigusliku ringhäälingu kohta asjaolu, et avalik-õiguslik ringhääling täidab kultuuriga seotud ülesandeid ning et konkurentsieeskirjade rakendamisel võetakse arvesse avaliku teenuse osutamise täitmist.
- 3) Ameti ülesandeks on teha otsus EMP lepingu artikli 61 lõikes 3 sisalduva erandsätte tegeliku kohaldamise ning kultuuriaspektide arvestamise kohta. Tuleks meelde tuletada, et sätteid, mis käsitlevad riigiabi andmise keelu suhtes tehtavat erandit, tuleb rangelt kohaldada. Seepärast tuleb komisjoni arvates EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punktis d käsitletud kultuuri mõistet, mille eesmärgiks on teha erand riigiabi andmise keelust, tõlgendada piiravana. Sama kehtib meetme kontrollimisel ameti poolt, seoses meetme vabastamisega kultuurilistel kaalutlustel EMP lepingu artikli 61 lõike 3 punkti c alusel. Nagu on nimetatud komisjoni otsuses, mis käsitles kanaleid Kinderkanal ja Phoenix, tuleb liikmesriigi haridus- ja demokraatlikke vajadusi eristada kultuuri edendamisest.⁽²²⁾ Selles osas tuleks märkida, et tuleb eristada iga ühiskonna kultuurilisi, sotsiaalseid ja demokraatlikke vajadusi. Kahtlemata võib ka haridusel olla kultuuriline aspekt.
- 4) Avalik-õiguslikele ringhäälinguorganisatsioonidele antava riigiabi puhul neid kolme vajadust ei eristata. Järelikult ei saa sellist abi sellel alusel üldiselt heaks kiita, välja arvatud juhul, kui EFTA riik näeb ette, et üksnes kultuuri edendamiseks mõeldud riigiabi tuleb eraldi määratleda ja seda rahastatakse eraldi. Üldjuhul võib seda siiski hinnata EMP lepingu artikli 59 lõike 2 alusel, mis käsitleb üldist majandushuvi pakkuvaid teenuseid. Olenemata sellest, milline on kokkusobivuse hindamise õiguslik alus, põhineb ameti sisuline analüüs samadel, kõnealustes suunistes sätestatud kriteeriumidel.

24C.6. Riigiabi kokkusobivuse hindamine EMP lepingu artikli 59 lõike 2 alusel.

- 1) Euroopa Kohtu järjekindla praktika kohaselt on EÜ asutamislepingu artiklis 86⁽²³⁾ sätestatud erand ning seepärast tuleb seda tõlgendada piiravana. Euroopa Ühenduste Kohus on selgitanud, et meetme suhtes erandi kohaldamiseks peavad olema täidetud kõik järgmised tingimused:
- i) tegemist on üldist majandushuvi pakkuva teenusega, mille liikmesriik on sellisena selgelt määratlenud (määratlus);
 - ii) liikmesriik on andnud kõnealusele ettevõtjale sõnaselge ülesande selle teenuse osutamiseks (ülesande andmine);
 - iii) asutamislepingu konkurentsieeskirjade (käesoleval juhul riigiabi keelu) kohaldamine peab takistama ettevõtjale antud teatud ülesannete täitmist ning erandi tegemine kõnealustest eeskirjadest ei tohi mõjutada kaubanduse arengut määral, mis oleks vastuolus ühenduse huvidega (proportsionaalsuse põhimõtte järgimine).
- 2) Amet peab EMP lepingu artikli 59 lõike 2 täitmise järelevalvajana hindama, kas need kriteeriumid on täidetud EFTA riikide poolt.
- 3) Avalik-õigusliku ringhäälingu puhul on eespool kirjeldatud lähenemisviisi kohandatud, pidades silmas resolutsiooni avalik-õigusliku ringhäälingu kohta, mis osutab „avaliku teenuse osutamisele, nagu selle teeb ülesandeks, määratleb ja korraldab iga liikmesriik” (määratlus ja ülesande andmine), ning milles sätestatakse avalik-õigusliku ringhäälingu puhul erand asutamislepingu eeskirjadest „niivõrd, kuivõrd need summad määratakse ringhäälinguorganisatsioonidele avaliku teenuse osutamiseks, ...”, ja niivõrd, kuivõrd selline rahastamine ei mõjuta kaubandustingimusi ega konkurentsi ühenduses määral, mis oleks vastuolus üldiste huvidega, kusjuures arvesse võetakse avaliku teenuse osutamist” (proportsionaalsus).

⁽²²⁾ Vt joonealust märkust nr 16.

⁽²³⁾ EÜ asutamislepingu artikkel 86 vastab EMP lepingu artiklile 59.

- 4) Nagu osutab komisjoni praktika hiljutises kohtuasjas, tuleb meedet, mis ei vasta Altmarki otsuse kõikidele kriteeriumidele, analüüsida lisaks EÜ asutamislepingu artikli 86 lõikele 2, vastavalt EMP lepingu artikli 59 lõikele 2. ⁽²⁴⁾

24C.6.1. Avaliku teenuse osutamise määratlus

- 1) Selleks et täita punkti 24C.6 alapunktis 1 nimetatud tingimus, mis on vajalik EMP lepingu artikli 59 lõike 2 kohaldamiseks, tuleb avaliku teenuse ülesanne ametlikult määratleda. Alles siis saab amet piisava õiguskindlusega hinnata, kas EMP lepingu artikli 59 lõikes 2 sätestatud erandit saab kohaldada.
- 2) Avaliku teenuse ülesande määramine kuulub EFTA riikide pädevusse, kes võivad seda teha riiklikul, piirkondlikul või kohalikul tasandil. Selle ülesande täitmisel tuleb silmas pidada mõiste „üldist majandushuvi pakkuvad teenused” määratlust. Ringhäälingusektori eripära arvestades võib laiaulatuslikku määratlust, millega antakse teatud ringhäälinguorganisatsioonile ülesanne pakkuda kooskõlas avaliku teenuse osutamise ülesandega tasakaalustatud ja mitmekesist programmivalikut, säilitades teatava vaatajaskonna taseme, pidada EMP lepingu artikli 59 lõike 2 alusel õiguspäraseks. Selline määratlus oleks kooskõlas eesmärgiga rahuldada ühiskonna demokraatlikud, sotsiaalsed ja kultuurilised vajadused ning tagada mitmekesisus, sealhulgas kultuuriline ja keeleline mitmekesisus.
- 3) Avaliku teenuse osutamine võib hõlmata ka teatud teenuseid, mis ei ole programmid selle sõna traditsioonilises tähenduses, näiteks *on-line*-teabeteenuseid, kui need on mõeldud konkreetse ühiskonna demokraatlike, sotsiaalsete ja kultuuriliste vajaduste rahuldamiseks, võttes arvesse digitaalaajastu tegevusvaldkondade arendamist ja mitmekesistamist.
- 4) Kui avaliku teenuse osutamisse lülitatakse uusi teenuseid, tuleb määratlust ja ülesande andmist käsitlevaid sätteid sellest lähtuvalt EMP lepingu artikli 59 lõikega 2 kehtestatud piires muuta.
- 5) Ameti ülesanne on kontrollida, kas EFTA riigid järgivad EMP lepingu sätteid. Ringhäälingusektoris osutatavate avalike teenuste määramisel piirdub ameti ülesanne ilmsete vigade kontrollimisega. Amet ei otsusta, kas programmi pakutakse üldist majandushuvi pakkuva teenusena, ning ei anna hinnangut teatud toote laadile või kvaliteedile. Avaliku teenuse osutamise määramisel on siiski tegemist ilmse veaga, kui määratlus hõlmab tegevust, mis ei saa täita „iga ühiskonna demokraatlike, sotsiaalseid ja kultuurilisi vajadusi”. Selline tegevus on näiteks e-kaubandus. Sellega seoses tuleb meenutada, et avaliku teenuse osutamine hõlmab üldsusele pakutavaid üldhuviteenuseid. Avaliku teenuse osutamise määramist ei tohi segamini ajada küsimusega, mis käsitleb rahastamismehhanismi nende teenuste pakkumiseks. Ehkki avalik-õiguslikud ringhäälinguorganisatsioonid võivad tegelda äritegevusega, näiteks reklaamiaja müügiga tulu saamise eesmärgil, ei saa sellist tegevust üldjuhul käsitleda osana avaliku teenuse osutamisest.
- 6) Avaliku teenuse ülesande määratlus peab olema võimalikult täpne. Selles tuleb selgelt kindlaks määrata, kas EFTA riik kavatseb käsitleda volitatud ettevõtja teatavat tegevust osana avaliku teenuse osutamisest või mitte. Kui avalik-õigusliku ringhäälinguorganisatsiooni kohustused ei ole selgelt ja täpselt määratletud, ei saa amet täita talle EMP lepingu artikli 59 lõikega 2 pandud ülesandeid ega teha kõnealuse sätte alusel erandeid.
- 7) Avaliku teenuse osutamisega hõlmatud tegevuse kindlaksmääramine on oluline ka avaliku teenuse väliste ettevõtjate jaoks, et nad saaksid oma tegevust planeerida.
- 8) Lõpuks tuleb märkida, et avaliku teenuse osutamise tingimused peavad olema täpsed, et EFTA riikide asutused saaksid tõhusalt kontrollida selle ülesande täitmist, nagu seda kirjeldatakse järgmises peatükis.

24C.6.2. Ülesande andmine ja järelevalve

- 1) EMP lepingu artikli 59 lõike 2 alusel erandi saamiseks tuleb avaliku teenuse osutamise ülesanne anda ametliku toiminguga (nt õigusakt, leping või volitused) ühele või mitmele ettevõtjale.
- 2) Siiski ei piisa, kui avalik-õiguslikule ringhäälinguorganisatsioonile antakse ametlikult ülesanne täpselt määratletud avaliku teenuse osutamiseks. Peale selle on vaja, et avalike teenuste osutamine toimub riigi ja volitatud ettevõtja vahelise ametliku kokkuleppe kohaselt. Seepärast on soovitatav määrata pädev ametiasutus või nimetada organ, kes kontrollib teenuse osutamist. Järelevalve eest vastutav pädev ametiasutus või organ on vajalik juhul, kui volitatud ettevõtjale kehtestatakse kvaliteedistandardid. Amet ei pea hindama kvaliteedistandardite täitmist: ta peab tuginema EFTA riikide asjakohasele järelevalvele.

⁽²⁴⁾ Komisjoni otsus C62/1999, RAI, punkt 99, ja C85/2001, RTP, punkt 158.

- 3) Liikmesriigi pädevuses on valida mehhanism, mis tagab tõhusa järelevalve avaliku teenuse osutamise kohustuse täitmise üle. Sellise organi tegevus on tõhus ainult juhul, kui ta on volitatud ettevõtjast sõltumatu.
- 4) Kui puuduvad piisavad ja usaldusväärsed tõendid selle kohta, et avalikku teenust pakutakse ettenähtud viisil, ei saa amet täita talle EMP lepingu artikli 59 lõikega 2 pandud ülesandeid ega teha kõnealuse sätte alusel erandeid.

24C.6.3. Avalik-õigusliku ringhäälingu rahastamine ja proportsionaalsuse põhimõtte järgimine

24C.6.3.1. Rahastamisviisi valik

- 1) Avalik-õigusliku teenuse osutamise kohustused võivad olla kvantitatiivsed, kvalitatiivsed või mõlemad. Kohustuste vormist olenemata võivad need õigustada hüvitise maksmist, kui nendega kaasnevad lisakulutused, mida ringhäälinguorganisatsioon üldjuhul ei oleks teinud.
- 2) Rahastamiskavad võib jagada kahte suurde kategooriasse: üks rahastamisviisi ja kahesugune rahastamine. Üks rahastamisviis hõlmab rahastamissüsteeme, mille puhul avalik-õiguslikku ringhäälingut rahastatakse mis tahes vormis ainult riiklikest vahenditest. Kahesugune rahastamine hõlmab mitmeid eri rahastamiskavasid, mille puhul avalik-õiguslikku ringhäälingut rahastatakse eri kombinatsioonide kaudu, mille moodustavad riigi vahendid ja äritegevusest, näiteks reklaamiaja või programmide müügist saadav tulu.
- 3) Resolutsioonis avalik-õigusliku ringhäälingu kohta öeldakse järgmist: „Euroopa ühenduse asutamislepingu sätteid ei piira liikmesriikide pädevust rahastada avalik-õiguslikku ringhäälingut...”. See sisaldab rahastamisviisi valikut. Kui vastavatel turgudel (nt reklaam, programmide omandamine ja/või müük) ei ole konkurentsi mõjutatud määral, mis on vastuolus ühiste huvidega, ei saa põhimõtteliselt midagi olla selle vastu, kui ühe rahastamisviisi asemel (üksnes riiklikud vahendid) kasutatakse kahesugust rahastamist (riikliku rahastamise ühendamine reklaamituluga).
- 4) Ehkki EFTA riigid võivad vabalt valida avalik-õigusliku ringhäälingu rahastamiseks kasutatavad vahendid, peab amet EMP lepingu artikli 59 lõike 2 kohaselt kontrollima, et üldist majandushuvi pakkuva teenuse osutamisel konkurentsieeskirjade tavapärasest kohaldamisest tehtav erand ei mõjutaks konkurentsi Euroopa Majanduspiirkonnas ebaproportsionaalsel viisil. Tegemist on nn negatiivse testiga: selle abil tehakse kindlaks, kas vastu võetav meede on ebaproportsionaalne. Peale selle ei tohi abi mõjutada kaubanduse arengut sellisel määral, et see oleks vastuolus ühiste huvidega.
- 5) Resolutsioonis avalik-õigusliku ringhäälingu kohta nähakse selline lähenemisviis ette ka avalik-õigusliku ringhäälingu puhul, selgitades, et rahastamine ei tohi „mõjutada kaubandustingimusi ega konkurentsi ühenduses sel määral, mis oleks vastuolus ühiste huvidega, kusjuures arvesse võetakse avaliku teenuse osutamist”.

24C.6.3.2. Läbipaistvusnõuded riigiabi hindamisel

- 1) Eespool kirjeldatud ameti poolne hindamine eeldab avaliku teenuse osutamise selget määratlust ning avalike teenuste ja avalike teenuste välise tegevuse asjakohast lahusust. Eraldi raamatupidamisarvestust nõutakse üldjuhul riigi tasandil, et tagada riiklike vahendite kasutamisel läbipaistvus ja aruandlus. Eraldi raamatupidamisarvestus on vajalik selleks, et ametil oleks võimalik hinnata proportsionaalsuse põhimõtte järgimist. Selle abil saab amet uurida väidetavat ristsubsideerimist ja toetada õigustatud hüvitiste maksmist üldiste majandushuvidega seotud ülesannete täitmisel. Ainult tulude ja kulude asjakohase jaotuse alusel on võimalik kindlaks teha, kas riiklik rahastamine piirdub tegelikult avaliku teenuse osutamise netokuludega ja on seega EMP lepingu artikli 59 lõike 2 kohaselt vastuvõetav.
- 2) Läbipaistvusnõuded, mis reguleerivad finantssuhteid ametiasutuste ja riigi osalusega äriühingute ning eri- või ainuõigusega ettevõtjate või selliste ettevõtjate vahel, kellele on usaldatud üldist majandushuvi pakkuvate teenuste osutamine, on esitatud direktiivis 80/723/EMÜ.⁽²⁵⁾
- 3) Direktiivi 80/723/EMÜ kohaselt peavad EFTA riigid võtma vajalikud meetmed tagamaks, et eri- või ainuõigusega ettevõtjate puhul või selliste ettevõtjate puhul, kellele on usaldatud üldist majandushuvi pakkuvate teenuste osutamine ja kes saavad mis tahes vormis riigiabi ja tegelevad muu, st avaliku teenuse välise tegevusega: peetakse eraldi ettevõttesisest raamatupidamisarvestust erinevate tegevusalade, st avalike teenuste ja avaliku teenuse välise tegevuse kohta; b) toimub kõigi kulude ja tulude assigneerimine ja jaotamine järjepidevalt kohaldatavate ja objektiivselt põhjendatud kuluarvestuspõhimõtete alusel; c) on selgelt kindlaks määratud eraldi raamatupidamisarvestuse pidamise kuluarvestuspõhimõtted.

⁽²⁵⁾ Vaata joonealust märkust 12.

- 4) Põhilisi läbipaistvusnõudeid kohaldatakse ka ringhäälinguorganisatsioonide suhtes, nagu nimetatakse direktiivi 2000/52/EÜ viiendas põhjenduses.⁽²⁶⁾ Uusi nõudeid kohaldatakse avalik-õiguslike ringhäälinguorganisatsioonide suhtes, kui nad saavad riigiabi ja neile on usaldatud üldist majandushuvi pakkuvate teenuste osutamine, mille puhul riigiabi ei ole kohaseks ajavahemikuks kindlaks määratud avatud, läbipaistva ja mittediskrimineeriva menetluse tulemusena. Eraldi raamatupidamisarvestuse kohustust ei kohaldata nende avalik-õiguslike ringhäälinguorganisatsioonide suhtes, kelle tegevusala piirdub üldist majandushuvi pakkuvate teenuste osutamisega ning kellel puuduvad nende teenuste välised tegevusalad.
- 5) Eraldi raamatupidamisarvestus ei tekita erilisi probleeme ringhäälingusektori tulude seisukohalt, kuid kulude puhul võib see osutada keeruliseks või koguni võimatuks. See on tingitud asjaolust, et ringhäälingusektoris võivad EFTA riigid võtta seisukoha, et avaliku teenuse osutamine hõlmab ringhäälinguorganisatsioonide kogu programmivahel, võimaldades samal ajal kasutada seda ärieesmärgil. See tähendab, et eri tegevusvaldkondi rahastatakse suurel määral samadest allikatest.
- 6) Seetõttu leiab amet, et tulude osas peavad ringhäälinguorganisatsioonid esitama üksikasjaliku ülevaate kõigist sissetulekuallikatest ja summadest, mis on seotud avaliku teenuse välise tegevusega.
- 7) Kulude osas tuleb selgelt eristada avaliku teenuse välise tegevusega seotud kulud. Kui samu ressursse – näiteks töötajad, seadmed, püsiseadmed jne – kasutatakse nii avaliku teenuse kui avaliku teenuse välise tegevuse puhul, tuleks nendega seotud kulud jaotada ettevõtte kogukulude alusel koos avaliku teenuse välise tegevusega ja ilma selleta.⁽²⁷⁾
- 8) Eespool öeldu näitab, et vastupidiselt kommunaalteenuste sektoris valitud tavapärasele lähenemisviisile ei pea kulusid, mis on seotud ainult avalike teenustega ning toovad samal ajal kasu ka äritegevusele, jagama kõnealuse kahe tegevusala vahel, vaid need võib täielikult eraldada avalike teenuste valdkonnale. Sellised kulud on näiteks niisuguste programmide tootmiskulud, mida edastatakse avaliku teenuse osutamise raames, kuid müüakse ka teistele ringhäälinguorganisatsioonidele. Olulisim näide on siiski vaatajaskonna leidmine, mille eesmärk on nii avaliku teenuse osutamine kui ka reklaamiaja müük. Leitakse, et nende kulude täielik jagamine kahe tegevusala vahel võib osutada suvaliseks ja põhjendamatuks. Raamatupidamise selguse ja arusaadavuse seisukohalt ei tohi kulude jaotamist segi ajada kulude eest tasumisega hinnapoliitika määramisel. Viimati nimetatud küsimust käsitletakse punkti 24.C.6.3.3 alapunktis 2 järgmiselt.

24C.6.3.3. Proportsionaalsus

- 1) Proportsionaalsuse põhimõtte järgimise hindamisel eeldab amet, et avaliku teenuse osutamisega seotud ülesannete täitmiseks vajab ettevõtja tavaliselt riigi rahastamist. Selle põhimõtte järgimise tagamiseks ei tohi riigiabi ületada avaliku teenuse eesmärgi täitmise seotud netokulusid, võttes arvesse ka muud avaliku teenuse eesmärgi täitmiseks saadavat otsest või kaudset tulu. Seetõttu tuleb abi proportsionaalsuse hindamisel arvesse võtta puhaskasu, mida avaliku teenuse väline tegevus saab seoses avalike teenuste osutamisega.
- 2) Samas võib esineda turumoonutusi, mis ei ole vajalikud avaliku teenuse eesmärgi täitmiseks. Näiteks kui avalik-õigusliku ringhäälinguorganisatsiooni väikesemahulised tulud katab riigiabi, võib organisatsioonil tekkida soov langetada turul reklaamihindu või muude avaliku teenuse väliste teenuste hindu, et vähendada konkurentide saadavat tulu. Sellist avalik-õigusliku ringhäälinguorganisatsiooni teguviisi ei saa pidada avaliku teenuse eesmärgi täitmise seisukohalt põhjendatuks. Kui avalik-õiguslik ringhäälinguorganisatsioon kehtestab avaliku teenuse välise tegevuse puhul hinnad, mis on madalamad, kui on vaja selleks, et katta üksnes tegevuskulud, mida tõhus äriettevõtja peaks samasuguses olukorras tavaliselt kandma, näitab see avaliku teenuse osutamise kohustuse ülemäära hõivamist. See mõjutab kaubandustingimusi ja konkurentsi Euroopa Majanduspiirkonnas määral, mis on vastuolus ühiste huvidega.
- 3) Seetõttu kaalub amet proportsionaalsuse põhimõtte järgimise hindamisel, kas abist tulenev konkurentsi moonutamine võib olla põhjendatud, pidades silmas vajadust osutada EFTA riigi määratud avalikku teenust ning tagada selle rahastamine. Vajaduse korral võtab amet meetmeid ka EMP lepingu teiste sätete alusel.

⁽²⁶⁾ Vaata joonealuseid märkusi 13 ja 14.

⁽²⁷⁾ See viitab hüpoteetilisele olukorrale, kus avaliku teenuse väline tegevus on peatatud: sel viisil välditavad kulutused väljendavad ühiseid kulusid, mis jagunevad avaliku teenuse väliste tegevusvaldkondade vahel.

- 4) Riigiabi poolt konkurentsile ja kaubanduse arengule avaldatava mõju analüüsimisel tuleb alati lähtuda konkreetse olukorra eripärast. Käesolevas teatises ei ole võimalik kirjeldada igale turule omaseid konkurentsipõhimõtteid ja muid iseloomulikke tunnuseid, sest need on üldiselt erinevad. Samal põhjusel ei saa kõnealustes suunistes eelnevalt kindlaks määrata, millistel tingimustel on avalik-õiguslike ringhäälinguorganisatsioonide hinnad kooskõlas punkti 24.C.6.3.3 alapunktis 2 selgitatud põhimõtetega. Seepärast saab avalik-õiguslikele ringhäälinguorganisatsioonidele antava riigiabi kokkusobivust hinnata EMP lepingu artikli 59 lõike 2 alusel ainult iga üksikjuhtumi puhul eraldi, lähtudes ameti väljakujunenud tavadest.
- 5) Amet võtab hindamisel arvesse asjaolu, et kui riigiabi on vajalik avaliku teenuse osutamise kohustuse täitmiseks, võib olemasoleval süsteemil tervikuna olla ka positiivne mõju, säilitades mõningatel asjaomastel turgudel alternatiivse tarneallika. ⁽²⁸⁾ Positiivset mõju tuleb võrrelda abi võimaliku negatiivse mõjuga, milleks on näiteks teiste ettevõtjate turulepääsu takistamine ja oligopoolse turustruktuuri tekkimise võimaldamine või avalikku teenust osutavate ettevõtjate võimalik konkurentsivastane käitumine asjaomastel turgudel.
- 6) Amet võtab arvesse ka asjaolu, et mõnedel EFTA riikidel võib tekkida vajalike vahendite hankimisel raskusi, kui avaliku teenuse kulud elaniku kohta on suuremad, tingimusel et muud tingimused püsivad muutumatuks. ⁽²⁹⁾

⁽²⁸⁾ See ei tähenda, et riigiabi võib õigustada kui vahendit pakkumise ja konkurentsi suurendamiseks turul. Riigiabi, mis võimaldab ettevõtjal püsivast kahjumist hoolimata turul püsida, moonutab märkimisväärselt konkurentsi, sest pikemas perspektiivis kaasneb sellega suurem ebatõhusus, pakkumise vähenemine ja tarbijahindade kasv. Selles osas on tõhusamateks meetmeteks õiguslike ja majanduslike turuletuleku takistuste kõrvaldamine, töhuga konkurentsipoliitika tagamine ja mitmekülsuse edendamine. Loomulikke monopole üldjuhul reguleeritakse.

⁽²⁹⁾ Samalaadsed raskused võivad tekkida ka juhul, kui avalik-õigusliku ringhäälingu eesmärk on keelevähemuste huvide või kohalike vajaduste rahuldamine.

PARANDUSED

Komisjoni 18. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1875/2006 (millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 2454/93, millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik) parandus

(Euroopa Liidu Teataja L 360, 19. detsember 2006)

Leheküljel 99 15. punkti esimese lõigu teises lauses

asendatakse „Asjaomane tolliprotseduur sisestatakse koodina, mida kasutatakse ühtse haldusdokumendi 1. lahtri teises või kolmandas lõigus.”

järgmisega: „Asjaomane tolliprotseduur sisestatakse tähtedena, mida kasutatakse veergude pealdistena (A–K) tolliprotseduuride määramisel 37. lisa I jaotise punkti B tabelis.”

Nõukogu 10. detsembri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 1459/2007 (millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1858/2005, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks muu hulgas Lõuna-Aafrikast pärit terastrosside ja -kaablite impordi suhtes) parandused

(Euroopa Liidu Teataja L 326, 12. detsember 2007)

Leheküljel 19 põhjenduses 14

asendatakse „komisjoni otsuses 2007/1459/EÜ”

järgmisega: „komisjoni otsuses 2007/814/EÜ”;

Leheküljel 19 joonealuses märkuses 1

asendatakse „⁽¹⁾ Vt käesoleva ELT lk 18.”

järgmisega: „⁽¹⁾ Vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 25.”
